

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2010

Núm. 117

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 9 de novembre del 2010

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre violacions dels drets humans al Sàhara Occidental. 5078

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 5495/10, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exigència del president del Consell d'Eivissa. 5079

2) RGE núm. 5494/10, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Carmen Llinás i Warthmann, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retribucions dels treballadors de la Conselleria d'Educació i Cultura. 5080

3) RGE núm. 5498/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes econòmiques familiars. 5081

4) RGE núm. 5489/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a aplicació de la Llei de dependència. 5082

5) RGE núm. 5491/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estacionalitat turística a l'illa de Menorca. (**Ajornada**). 5083

6) **RGE núm. 5493/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació econòmica de la Conselleria de Salut. 5083

7) **RGE núm. 5499/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a informe de conjuntura econòmica. 5084

8) **RGE núm. 5496/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a congrés sobre convivència escolar. 5085

9) **RGE núm. 5497/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou edifici judicial de Manacor. 5085

10) **RGE núm. 5492/10**, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb el compliment de la normativa a la Fundació Balears a l'Exterior. 5086

11) **RGE núm. 5490/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a partides que tenia previst retallar en els pressuposts de 2011. (**Decaiguda**). 5087

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4728/10, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política del Govern respecte del sector agrari de les Illes Balears. 5087

III. MOCIÓ RGE núm. 5407/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb les obres de la línia ferroviària fins a Manacor, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4246/10. 5095

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 970/10**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a ubicació del col·legi públic Sa Graduada de Maó. 5100

2) **RGE núm. 1258/10**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a regulació de la participació del Govern de les Illes Balears en els processos de fusió o concentració de caixes d'estalvi. 5107

V. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, sobre règim d'incompatibilitats dels diputats Hble. Sra. Isabel Alemany i Moyà, Hble. Sr. Marc I. Pons i Pons, Hble. Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, Hble. Sra. María Virtudes Marí i Ferrer i Hble. Sra. Maria Monserrat Bennàssar. 5113

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyors diputats.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre violacions dels drets humans al Sàhara Occidental.

Primerament i abans de començar la sessió hi ha una declaració institucional pactada amb tots els grups parlamentaris. És així, senyors portaveus?

Sí, per tant, Sr. Secretari, pot fer lectura del manifest.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

“Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre violacions dels drets humans al Sàhara Occidental.

Fa més de trenta-cinc anys que el poble sahrauí viu desposseït de la seva terra i de la capacitat de decidir sobre el seu futur. Durant tot aquest temps, els sahrauís han viscut dividits entre els que patien el dur exili dels campaments de refugiats a Tindouf i els que vivien als territoris ocupats,

víctimes d'una insuportable repressió que els ha fet conèixer les desaparicions, la tortura i la negació de totes les llibertats. El poble sahrauí dels territoris ocupats ha viscut i viu una cruel situació de discriminació a la seva pròpia terra.

Fa poques setmanes una gran quantitat de sahrauís dels territoris ocupats varen alçar, a poc quilòmetres d'El Aaiun, un campament de *haimas* amb l'objectiu de denunciar les seves insostenibles condicions de vida. Es tractava d'una protesta pacífica que ràpidament va créixer, fins a reunir més de 20.000 persones. En la matinada d'ahir, 8 de novembre, l'exèrcit i la policia marroquins varen iniciar un brutal atac contra aquest campament i contra tota la seva població, inclosos infants. Aquest atac ha desfermat els episodis de violència a la ciutat, en què la població sahrauí és objecte d'atacs per part de forces de l'ordre i de població civil.

Aquests esdeveniments coincideixen amb l'inici d'una nova ronda de negociacions entre Marroc i el Front Polisario, cosa que posa de manifest la nul·la voluntat del règim marroquí d'arribar a una solució negociada. Una vegada més, la comunitat internacional ha reaccionat amb incompreensible complaença davant les violacions als drets dels sahrauís.

El Parlament de les Illes Balears condemna el brutal atac de l'exèrcit i la policia marroquins als campaments de protesta alçats pels sahrauís al costat de la ciutat d'El Aaiun.

El Parlament de les Illes Balears insta el Govern espanyol, la Unió Europea i les Nacions Unides a emprendre mesures efectives adreçades a la protecció dels drets humans al Sàhara Occidental.

El Parlament de les Illes Balears reitera la necessitat d'una sortida al conflicte que sigui justa, pacífica i respectuosa amb la legalitat internacional i amb el dret d'autodeterminació del poble sahrauí.

Parlament de les Illes Balears, 9 de novembre de 2010.”

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA.

Passam, ara, al primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 5495/10, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exigència del president del Consell d'Eivissa.

La primera pregunta, RGE núm. 5495, és relativa a exigència del president del Consell d'Eivissa, i la formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Sra. Diputada, té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA.

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia. Senyors consellers del Govern. La setmana passada el Sr. Xico Tarrés, president del Consell Insular d'Eivissa, va voler mostrar-se reivindicatiu davant la societat eivissenca, va exigir públicament a la direcció del Partit Socialista Balear un acord escrit, un acord que fixàs una millora del finançament de l'illa d'Eivissa per part del Govern balear, concretament reclamava un percentatge del 15% del total, i si el PSOE no complia amb aquest requeriment en el termini màxim de tres mesos el Sr. Tarrés amenaçava a no tornar voler encapçalar la llista del Consell Insular d'Eivissa a les pròximes eleccions. Ens agradaria conèixer l'opinió que té el Govern sobre aquest ultimàtum i si ja sap la resposta que li han de donar en breu al president del Consell Insular d'Eivissa sobre aquest tema.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, abans de res, des del Govern volem donar suport al Sr. Fiol que sabem que està passant per un moment de salut delicat, ens agradarà que es restableixi el més aviat possible i que torni estar assegut aquí entre nosaltres i fent les preguntes que pertoquin a la seva activitat parlamentària.

Bé, dit això, en resposta al que vostè demana el Govern entén perfectament la posició dels consells insulars, de les seves presidències amb relació a les reivindicacions que fan quant al sistema de finançament, quant a la capacitat financera d'aquests consells insulars. Entenem perfectament aquesta reivindicació, la respectam, però al mateix temps el Govern ha de vetllar per la sostenibilitat del conjunt de les finances autonòmiques. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Sra. Diputada, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Conseller, pels seus desitjos respecte de la salut del Sr. Fiol. En referència a la seva resposta, sap què passa, Sr. Conseller? Que als eivissencs tant ens fa, tant ens fa que la resposta del PSOE a l'ultimàtum del Sr. Tarrés sigui afirmativa o no. Acabam una legislatura amb el Sr. Tarrés de president del Consell d'Eivissa amb el Sr. Antich de president del Govern balear i amb el Sr. Zapatero de president del Govern central, i el resultat d'aquesta conjunció astral ha estat deplorable per a Eivissa. Per això, tant ens fan els acords verbals o escrits que puguin prendre dins el seu partit quan s'acosten les eleccions perquè llavors no en compleixen cap, d'aquests compromisos o acords preelectorals.

Fa quatre anys vostès volien millorar el finançament dels consells insulars i res, cada dia són més deficitaris. Vostès volien millorar el transport i cada dia estam pitjor, pagam els preus més cars d'Espanya per sortir d'aquestes illes. Vostès eren els que havien de solucionar-ho tot i mirau com estam, per no tenir enguany no tendrem ni pressuposts. A Eivissa continuam sense palau de congressos, continuam sense la biblioteca, sense nous instituts, sense tenir les competències en promoció turística, i el Sr. Tarrés, que és el primer responsable de tot això, encara vol sortir com a defensor dels interessos d'Eivissa. Realment fa ganes de riure, resulta patètic, no se'ls creu ningú, ni a ell ni a vostès. No veuen que han perdut la credibilitat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

... davant els ciutadans d'aquestes illes?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Ningú no es fia de les seves promeses ni dels seus compromisos.

Gràcies.

(Tall del micròfon)

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, primer de tot donar-li una sèrie d'indicadors que em pareixen importants. Entre el 2008 i el 2010 el Govern ha transferit als consells insulars més de 800 milions d'euros, contemplant tant la secció 32 del pressupost com les inversions estatutàries, exceptuant les del 2010. No es contempla a aquesta transferència de 800 i escacs milions d'euros tampoc l'activitat feta per les empreses públiques que és molt important.

A Eivissa s'han transferit pràcticament el 20% d'aquests recursos. És a dir, gairebé 160 milions d'euros sense comptar -repetesc- les inversions estatutàries de l'any 2010 ni les activitats fetes a les empreses públiques, fundacions, etc. De manera que pensam que la transferència que s'ha fet és important, és més, és superior a un 20% a la feta la legislatura anterior, de manera que si vostè qualifica de deplorable això ja no li vull dir com podria qualificar la de la legislatura anterior quant a les transferències que es feien. De manera que en aquest sentit jo li pregaria que miràs les xifres concretes de transferències, tabuli-les i veurà quin és el resultat. En aquest aspecte la sinergia entre el Govern i els consells insulars, i en aquest cas el Consell d'Eivissa, ha estat important per obtenir aquests recursos per transferir-los i perquè s'assignin a polítiques adequades per a l'illa d'Eivissa.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera.

I.2) Pregunta RGE núm. 5494/10, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Carmen Llinás i Warthmann, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retribucions dels treballadors de la Conselleria d'Educació i Cultura.

Passam ara a la següent pregunta, RGE núm. 5494/10, és relativa a retribucions dels treballadors de la Conselleria d'Educació i Cultura. La formula la diputada Sra. Isabel Llinàs del Grup Parlamentari Popular.

Sra. Llinás, té la paraula.

LA SRA. LLINÁS I WARTHMANN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia. El passat mes de febrer una sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears deia que les contractacions dels professors substituïts per baixes d'incapacitat temporal han de ser realitzades pel període que duri aquesta incapacitat i, a més, que aquests substituïts han de cobrar el mateix que qualsevol altre treballador del sector. Sr. Conseller d'Educació, vostè creu que amb relació a aquests treballadors de la seva conselleria hi és d'aplicació el principi d'igual feina igual salari?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Llinás. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, miri, abans que es reflectís a la Constitució estava ja convençut que hi havia una sèrie de principis que s'havien d'implantar en aquest país, després es va fer la Constitució, i eren el de la igualtat davant la llei en tots els aspectes relacionats amb el lloc de naixement, sexe, raça, religió, etc. Per tant, evidentment també entra que a igual feina igual salari, hi estic totalment d'acord.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llinàs. Sra. Llinàs, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. LLINÁS I WARTHMANN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, vostè hi pot creure, però els seus fets diuen tot el contrari. És cert o no que la Conselleria d'Educació està elaborant o està fent feina en un esborrany de decret a l'ensenyança concertada on diu, entre d'altres coses, que intenta legalitzar l'acomiadament dels professors substituïts durant l'estiu a pesar que aquesta sentència del Tribunal Superior de Justícia diu que això és il·legal? És cert que probablement vostè ho hagi manifestat que el Govern ha recorregut aquesta sentència, però mentrestant vostè ho està fent i manté aquesta il·legalitat. Això és prevaricació, Sr. Conseller. Fer una cosa mal feta sabent que ho està fent malament és prevaricació. Això és així.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

LA SRA. LLINÁS I WARTHMANN:

A més, aquest esborrany, entre d'altres coses, reordena a la baixa tota la cobertura del personal dels centres concertats, estableix restriccions més dures per a la contractació d'aquests professors substituïts i el pagament d'hores extres lectives, a més de la retirada del complement d'insularitat. Sr. Conseller, és cert o no que es fa feina amb aquest sentit? Aquest govern ja ha fet parts i quarts amb els nins i nines de l'escola concertada i de la pública amb relació a les pissarres electròniques i els ordinadors i ara ho torna a fer amb relació als professors.

Sr. Conseller, 250 professors varen ser acomiadats en el mes de juny amb una sentència en contra. Aquest govern fa una cosa que és il·legal, que és irregular, i jo li deman, igual que tot el Grup Parlamentari Popular, que no ho faci.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. LLINÁS I WARTHMANN.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Llinás. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, li agrairia que ens poguéssim veure a una comissió o en plenari i que tenguéssim temps de debatre, no una pregunta sinó una cascada de preguntes que vostè m'ha fet i les hi vull respondre, vostè sap que les hi vull respondre.

En primer lloc, li vull dir que aquella part que havia dit primer que a igual treball igual salari em pareix molt bé, però també hem de tenir en compte, a més d'això, les condicions d'aquest treball, l'accés, l'experiència, la competència, la responsabilitat i la formació. Simplificar els problemes no dona una visió de conjunt. Vostè em planteja un problema o una situació que s'ha d'analitzar, és cert, però jo li diré que a més d'una simplificació dels problemes s'han d'acceptar i s'han de veure totes les coses que afecten la pública i la concertada. I aquí, no només aquest tema que vostè em diu, podríem posar damunt la taula molts més com per exemple els sous, els horaris, l'accés a la feina, la forma d'accés, les vacances, la formació, la jubilació, els acomiadaments, les pagues extraordinàries, els complements, l'alumnat que tenen, les condicions de feina i els suports educatius. Quan tinguem tot això damunt la taula tendrem perfectament una visió global del que és un ensenyament i l'altre.

El que és clar és una cosa, evidentment han aparegut alguns aspectes aquests dies que continuen amb la tònica que hi ha d'haver un enfrontament contra la conselleria o la conselleria concertada, no hi passaré per això, Sra. Diputada, no hi passaré, perquè jo no crec en l'enfrontament dels partits polítics amb el tema d'educació. Ho he dit i ho he expressat sempre, i clar, he de ser consegüent amb això, per tant, jo no puc respondre segons quines coses, he de respondre amb mesura i he de respondre amb tota una sèrie de plantejaments que tenc des de la conselleria.

Miri, la nostra societat no està per fer enfrontaments sinó que està per solucionar coses i li he de dir que nosaltres no respondrem a enfrontaments, confusions, manipulacions sinó que respondrem amb la veritat i contrastable aquesta veritat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

I li diré que estic disposat a discutir això en el moment que vostè vulgui en comissió, allà tendrem tot el temps possible.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 5498/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Coll i Canyelles, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ajudes econòmiques familiars.

Passam ara a la tercera pregunta, RGE núm. 5498/10, és relativa a ajudes econòmiques familiars. La formula el diputat Sr. Miquel Àngel Coll del Grup Parlamentari Socialista.

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. COLL I CANYELLES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots i a totes. Sra. Santiago, és obvi el canvi que ha suposat la Llei de dependència per a moltes famílies que ara tenen un dret adquirit que fa tres anys no tenien. Som plenament conscients de les dificultats de liquidesa que té aquesta comunitat que evidentment suposen un seriós contratemps a l'hora d'afrontar els pagaments de manera eficient, però també coneixem l'esforç necessari, indefugible, però també plausible i fins i tot diria lloable que fa aquest govern per complir amb la ciutadania. Ara, és el moment dels drets, Sra. Santiago, altre temps era el moment de les òperes. I ho dic perquè també sabem que el mes de maig de 2007, en època de vaques grasses, quan la majoria de comunitats s'havien avançat en l'aplicació de la Llei de dependència, Balears partia de zero i això s'ha de dir i també s'ha de dir que en cap cas no hem tengut una explicació fidedigna de per què era així.

Tenint en compte tot això i amb la confiança que ens dona un govern que realment creu en l'aplicació de la Llei de dependència, voldríem saber quina ha estat l'evolució de les ajudes econòmiques durant aquesta legislatura.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Efectivament, com vostè ha dit les ajudes econòmiques són una de les prestacions que poden sol·licitar les persones que estan valorades com a dependents, i en aquests moments resulta la prestació més demandada per part de les famílies una vegada que han estat valorades com a persones dependents. L'evolució amb relació a les ajudes econòmiques relacionades amb dependència a la nostra comunitat autònoma ha estat la següent: l'any 2007 es van pagar per primera vegada a la nostra comunitat autònoma les ajudes econòmiques, el mes de novembre vàrem ser la segona comunitat autònoma que va pagar aquest tipus d'ajudes econòmiques i el total va ascendir a 985.000 euros. L'any 2008 el total va passar de 985.000 a euros a 11.352.000 euros. L'any 2009, 30 milions 653 milions d'euros, i a 31 de novembre, perquè la nòmina en aquest moment ja pràcticament està tancada, la nòmina de novembre, és ja de 31 milions amb la previsió que el mes de desembre, 30 de desembre, pugem a una nòmina total de l'any 2010 de 36 milions. Per tant, l'evolució ha estat pràcticament de 900 mil euros en aquest moment a 36 milions d'euros.

Coincidesc amb vostè efectivament que aquesta és una de les polítiques silencioses que fa aquest govern que efectivament qui no vol escoltar no les sentirà mai, però que ha beneficiat a més de set mil famílies de la nostra comunitat autònoma i que ha anat directament a millorar la seva qualitat de vida. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Sr. Coll, vol fer ús de la paraula? No?

I.4) Pregunta RGE núm. 5489/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a aplicació de la Llei de dependència.

Per tant, passam a la següent pregunta, RGE núm. 5489/10, relativa a aplicació de la Llei de dependència, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Llauger del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds.

Sr. Llauger, té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Continuant amb el tema de la Llei de dependència, des del nostre grup hem valorat des del començament aquesta llei, hem fet un seguiment de la seva aplicació, des del primer moment la vàrem considerar un avanç, però també durant tot el temps de la seva aplicació hem vist les mancances importants de finançament i el mal finançada que està des de l'Estat central. Així i tot hem apreciat l'esforç important que ha fet tant el conjunt del Govern com la conselleria per prioritzar aquesta qüestió i per fer-ne una bona gestió. Hi ha una qüestió lligada per la qual avui ens voldríem

interessar que és la qüestió de la descentralització de la gestió de la Llei de dependència, en un país com aquest creim que aquesta és una qüestió molt important i en aquest sentit ens interessaria saber, ens interessaria conèixer quines són les passes que s'han fet des de la conselleria respecte d'aquesta qüestió de la descentralització de la gestió de la Llei de dependència.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Santiago.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Sr. Llauger, efectivament a l'Estatut s'estableix que la dependència és una competència dels consells insulars, tot i així, és un moment de desenvolupament de la Llei de dependència que acaba l'any 2015, per tant, és un moment per procedir a les transferències i (...). Efectivament, el nostre país com és un país que reconeix i valora que els consells insulars tenen vocació i volen ser govern de les Illes el que vàrem fer va ser un acord amb el conjunt dels consells per descentralitzar tot el possible la Llei de dependència.

En aquests moments la situació està que s'ha descentralitzat en els consells insulars el conjunt de 14 valoradors: 10 valoradors en el Consell de Mallorca, 2 en el Consell de Menorca i 2 en el Consell d'Eivissa i després s'ha establert un conveni amb el Consell de Formentera per pagar la nòmina d'un valorador que a la vegada farà de treballador social. I dins aquest procés de descentralització s'han transferit també 48 treballadors socials que han anat directament als municipis, aquells municipis majors de 20.000 habitants, i la resta ha anat als consells insulars perquè efectivament facin una distribució comarcal d'aquests treballadors socials. D'aquesta manera el que tenim descentralitzat bàsicament és la sol·licitud i la valoració, i l'elaboració del programa d'atenció individual en el conjunt de la nostra comunitat autònoma.

També amb aquesta voluntat d'ordenar les transferències que tenen els consells insulars, d'una forma jo diria que irregular, ens vàrem trobar que l'any 2007 totes les residències que s'havien construït durant la legislatura passada no estaven descentralitzades, tot i que hi havia una llei que establia que les competències residencials les tenien els consells respectius, no estaven transferides o descentralitzades al Consell de Mallorca, i durant aquesta legislatura també s'ha fet una transferència de 620 places residencials al Consell de Mallorca. En el Consell d'Eivissa i el Consell de Menorca les residències que s'han posat en marxa són gestionades directament pels consells respectius. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Llauger..., no vol fer ús de la paraula.

I.5) Pregunta RGE núm. 5491/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estacionalitat turística a l'illa de Menorca.

La següent pregunta, RGE núm. 5491/10, relativa a estacionalitat turística a l'illa de Menorca, presentada pel diputat Sr. Jaume Tadeo, del Grup Parlamentari Popular, no es debatrà atesa la sol·licitud d'ajornament presentada pel Govern, mitjançant escrit RGE núm. 5581/10.

I.6) Pregunta RGE núm. 5493/10, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació econòmica de la Conselleria de Salut.

La següent pregunta, 5493/10, relativa a situació econòmica de la Conselleria de Salut, la formula la diputada Sra. Carmen Castro, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Castro, té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Salut, com valora vostè la situació econòmica del seu departament? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Com és fàcil d'imaginar, des de la Conselleria de Salut es veu el context econòmic de crisi econòmica en general i que també afecta la Conselleria de Salut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Castro.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ja és el sùmmum que el Sr. Conseller doni la culpa de la crisi de la seva conselleria a la crisi econòmica. Fins ara ho feia només en el passat, però allò cert és que l'únic responsable que a aquestes alçades de legislatura el seu departament estigui en una situació insostenible econòmicament és només vostè, Sr. Conseller, i per això ahir el Sr. Manera ja va haver d'anunciar que Economia destinarà 237 milions d'euros a sanitat. I això perquè no ho feien abans? És ara que se n'adonen que el pressupost que van presentar el 2010 era insuficient? Ara han de reconèixer que el Partit Popular tenia raó quan li dèiem que amb aquest pressupost no es podria mantenir la qualitat assistencial a la nostra sanitat?

No haguéssim arribat a aquesta situació si el pressupost no s'hagués davallat 100 milions d'euros respecte del 2009, han hagut d'esperar que la situació fos insostenible i que els pacients, els professionals, els farmacèutics i altres proveïdors patissin la seva incompetència.

I no busqui culpables, com li deia, ni responsabilitats en el passat ni en la crisi econòmica, que ara suposo que serà la seva nova excusa. Allò cert, Sr. Conseller, és que és vostè l'únic responsable i que ha hagut de venir el Sr. Manera a salvar-lo o almenys a intentar-ho, perquè, Sr. Conseller, ha aconseguit vostè, sense fer pràcticament res perquè el seu únic gran èxit de la legislatura serà Son Espases, ha aconseguit vostè augmentar el deute respecte de 2007 a la conselleria quasi un cent per cent.

I per què no parlem ja de l'exercici del 2010? A finals de 2010 les previsions de la conselleria són d'un deute de més de 500 milions d'euros. Ja es pot preparar, Sr. Manera, ja es pot preparar, és més gros encara el que li espera.

En fi, Sr. Conseller, com li deia és vostè l'únic responsable d'haver presentat un pressupost que no cobria les necessitats de la sanitat balear, i és vostè l'únic responsable de les despeses innecessàries de la seva conselleria, com per exemple pagar lloguers caríssims quan ja la seu nova de la conselleria estava inaugurada, pagar milions d'euros per un sistema informàtic que no funciona i que ningú no vol, augmentar el pressupost de Son Espases per disminuir l'impacte visual a l'entorn fent una muntanyeta que val uns 3 milions d'euros, i això per no parlar de publicitat, consultories, estudis... I, miri, com que el tema és prou greu i amb una pregunta no tenim prou temps, ja li anuncio que presentarem una interpel·lació...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

...per poder parlar de tots aquests temes amb calma. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies... Gràcies, Sra. Diputada.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Castro, per la seva magnífica intervenció. Evidentment jo no la compartesc. La realitat econòmica és la que és; això condiciona la possibilitat d'elaborar un pressupost, i si no ho sap qualche dia ho aprendrà, i per tant nosaltres... El passat és una realitat; quan hi va haver el canvi de legislatura hi havia un deute, i ho sap l'exconsellera, ho sap, evidentment, evidentment que hi havia un deute.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats...

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Evidentment nosaltres ens hem mogut en una conjuntura econòmica que ens ha marcat, evidentment, el pressupost, i ja li vaig explicar que havíem fet un pla d'eficiència que ha millorat molt la gestió econòmica i la qualitat assistencial que s'ha donat.

Moltes mesures que s'haurien pogut posar a l'anterior legislatura no s'han posat. Aquella desviació de despesa anual que hi havia a l'anterior legislatura d'un 10% en aquests moments està a un 1%. Això es diu gestionar. I és veritat que tenim problemes econòmics, i és veritat que el Govern ha estat sensible i ha fet una operació amb la qual s'injecten 180 milions d'euros per disminuir aquest deute, i això vol dir que empreses i proveïdors podran tenir un millor exercici econòmic, i és veritat que també s'ha fet, com altres anys, augmentar en un 5% el pressupost. Això demostra sensibilitat, no sé de què es queixa. El Govern està demostrant sensibilitat per una àrea molt específica que és la salut. No hem llevat cap prestació ni hem disminuït qualitat. Altres diuen que sí llevaran prestacions i llevaran qualitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Petit aldarull a la sala)

I.7) Pregunta RGE núm. 5499/10, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a informe de conjuntura econòmica.

Passam a la següent pregunta, RGE núm. 5499/10, relativa a informe de conjuntura econòmica, que formula el diputat Sr. Josep Maria Costa, del Grup Parlamentari Socialista.

Sr. Serra té la paraula, perdó, Sr. Costa.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Al Grup Socialista li preocupa i l'ocupa l'economia i l'atur. Altres ho plantegen com una estratègia electoral, com avui mateix hem pogut veure a través d'alguns pamflets.

Immersos dins una crisi econòmica hem pogut veure últimament elements positius a l'informe de conjuntura econòmica de les Illes Balears. La pregunta és molt concreta, Sr. Conseller. Vostè ja va dir que l'illa d'Eivissa era una mica la proa d'aqueixa repuntada econòmica; podria vostè explicar quins són els motius perquè Eivissa encapçali aquest vaixell?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, l'informe econòmic, el darrer que vàrem presentar, indica que el creixement de les Pitiüses, per ser més precisos, de Pitiüses, en termes interanuals fins al mes de..., el darrer trimestre, és d'un 0,4% amb taxes ja positives; i en el cas intermensual, d'un creixement de l'1%. És el creixement més elevat ja en positiu de tot l'arxipèlag balear, per damunt de les altres illes. Per tant en el cas de Pitiüses sí que observam sense cap mena de dificultat, i això no únicament ho diu el Govern sinó que ho diuen altres analistes, ho diu el Centre de Recerca Econòmica i ho diuen també a alguns informes previs les cambres de comerç, que les Pitiüses tenen una posició més avantatjosa.

El perquè de la situació s'explica per dues causes centrals: una, el dinamisme del seu sector serveis, que és molt elevat en el cas de Pitiüses, per ventura més elevat que en el cas de les altres illes. I, en segon terme, la inversió pública desenvolupada per les institucions; això afecta sectors productius molt concrets, que són el turisme, per exemple, amb un increment notori per mor també de la recuperació, evidentment peça essencial, dels mercats emissors, del mercat britànic, del mercat alemany i del mercat italià i, per altra banda, l'increment derivat d'això de pernociacions, de fins i tot estada, que ha augmentat un 0,4% a les Pitiüses en relació amb l'any passat, i per tant una major rendibilitat del producte turístic pitiús.

Per altra banda les inversions públiques es canalitzen d'una manera important en el sector de la construcció, en bona part, i aquí trobam també indicadors netament positius, tant per projectes visats com per altre tipus de variables, consum de ciment, etc., i facturació elèctrica, que determinen aquestes dues peces essencials com a causes del comportament de Pitiüses, que està en aquests moments en una franja ja de creixement positiu.

Si el tercer trimestre, millor dit, si hi ha tres trimestres consecutius amb aquest tipus d'indicadors podem dir que tècnicament s'haurà sortit de la recessió. Altra cosa és el mercat de treball.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Sr. Costa... No vol fer ús de la paraula.

I.8) Pregunta RGE núm. 5496/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a congrés sobre convivència escolar.

Passam, idò, a la pregunta RGE núm. 5496/10, relativa a congrés sobre convivència escolar, que formula la diputada Sra. Cristina Rita, del Grup Parlamentari Socialista. Sra. Rita, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots. Sr. Conseller, la darrera setmana del mes d'octubre es va celebrar a Palma un congrés a nivell nacional sobre la convivència escolar i la participació en l'entorn educatiu, i atesa la importància que per a la vida educativa té la convivència i també per a l'èxit escolar, tant la convivència als centres com també en el seu entorn més proper -familiar i local-, voldria que ens poguéssim fer la seva valoració sobre les conclusions d'aquest congrés. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament va ser un congrés nacional, el Congrés Escolar de participació de l'entorn educatiu, i evidentment l'hem de valorar positivament. Per una part, la participació: varen participar totes les comunitats autònomes, hi va haver més de 400 persones inscrites al congrés, i a més hi participaren diferents sectors, hi va haver pares, mares, representants municipals, docents, experts..., i per tant valorem aquesta participació com a molt bona. També quant a ponències i experiències: n'hi va haver moltíssimes i a més es va poder fer una feina de crear xarxa entre tots aquells professionals o interessats que estaven fent feina en el tema que el congrés proposava.

Per part de la Conselleria d'Educació vàrem tenir també una bona participació en el sentit que les nostres experiències varen ser molt ben acollides, principalment aquella que fa referència a la mediació que els alumnes dels instituts, ells mateixos, fan enfront dels seus companys i per solucionar problemes. Aquesta va ser per ventura una de les intervencions que més va agradar, i a més vaig poder comprovar personalment l'interès que tenien els membres que hi participaven precisament per parlar amb els alumnes que participaven, nostres, en aquest congrés.

A més d'això també s'ha de dir que si no hagués estat per la col·laboració amb el Ministeri d'Educació hagués estat impossible, perquè com vostè sap era una despesa que assumia el Ministeri d'Educació i descentralitzava, com havia fet també a altres comunitats autònomes, aquest tipus de congressos.

Per tant esperam poder continuar amb aquest esperit que sortia d'aquest congrés i poder aplicar de cada vegada millor la convivència i l'èxit escolar, perquè està junta, la convivència, la bona convivència, amb l'èxit escolar. Per tant hem de fer feina de cara a superar el fracàs i a participar cada vegada més amb la família, amb l'escola, amb els municipis i amb les societats que tenen a veure amb l'educació.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, Sra. Diputada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Vol fer ús de la paraula? No.

I.9) Pregunta RGE núm. 5497/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nou edifici judicial de Manacor.

Passam, idò, a la següent pregunta, relativa a nou edifici judicial de Manacor. La formula la diputada Sra. Maria Torres, del Grup Parlamentari Socialista.

Sra. Torres, té la paraula.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. En sessions prèvies s'ha parlat de la feina que du a terme la Direcció General de Justícia, que està dins la conselleria que dirigeix la Sra. Costa i Serra. Hem parlat de la feina que du a terme aquesta direcció i avui en concret em voldria referir a una concreta feina de gestió i de coordinació importantíssima que ha duit a terme aquesta direcció general dins la Conselleria d'Innovació, Interior i Justícia per dur a efecte una millora importantíssima dins el sistema judicial, dins els edificis que estan dins les nostres illes.

Per això, perquè a més crec que som a un dels llocs on s'ha de difondre la feina que du a terme aquest govern, vull preguntar avui a la consellera d'Innovació, Interior i Justícia quin paper ha desenvolupat el Govern de les Illes Balears en la futura seu del nou edifici judicial del carrer Pilar de la ciutat de Manacor. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Costa, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INNOVACIÓ, INTERIOR I JUSTÍCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament jo diria que des del Govern hem impulsat o almenys accelerat la construcció d'un nou edifici de jutjats a Manacor, una infraestructura que ningú no posa en dubte que és imprescindible, donat l'estat lamentable en què es troben aquests jutjats a dia d'avui, però que fins ara no teníem ni solar disponible i per tant tampoc pressupost disponible.

Gràcies a la bona col·laboració en aquest cas de totes les administracions implicades i, en primer lloc, del mateix Ajuntament de Manacor, que s'ha mostrat col·laborador i a dia d'avui ja ha aprovat la cessió d'uns solars, que vostè mencionava el solar en el carrer del Pilar, al Ministeri de Justícia, i precisament ahir dilluns, dia 8 de novembre, va acabar l'exposició pública al BOIB de la cessió d'aquest solar, com deia gràcies a la cessió del solar i també gràcies a les gestions que s'han efectuat des de la Direcció General de Justícia hem aconseguit també que per part del Ministeri de Justícia per primera vegada, una volta que ja tenim aquest solar cedit, s'hagi compromès una part del pressupost del Ministeri de Justícia, concretament una partida de 200.000 euros, per a la realització del projecte dels nous jutjats de Manacor, i per tant una obra que fins ara malauradament no estava dins l'agenda de les obres més urgents ha passat a primer pla de les infraestructures en matèria de justícia a les nostres illes.

Vull recordar que fins ara en els pressupostos de l'Estat apareixien bàsicament tres infraestructures bàsiques en matèria de justícia, com són els nous jutjats de Maó, que estan en construcció, Ciutadella i Eivissa. A partir d'ara n'incorporam una de nova, també imprescindible, com són els nous jutjats de Manacor, gràcies, com dic, a la bona col·laboració de totes les administracions implicades.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Costa. No vol fer ús de la paraula.

I.10) Pregunta RGE núm. 5492/10, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb el compliment de la normativa a la Fundació Balears a l'Exterior.

La següent pregunta, 5492/10, relativa a actuacions en relació amb el compliment de la normativa a la Fundació Balears a l'Exterior, la formula el diputat Sr. José María Rodríguez, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, Sr. Conseller, la empresa auditora del ejercicio 2009 de la Fundación Balears en el Exterior hace una salvedad que para mí es muy grave, por cuanto se está conculcando una ley de este parlamento. Yo le pregunto, en la exposición de la pregunta, si ha actuado usted en consecuencia desde el mes de junio que tiene usted información concreta de esta falta de la ley.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, no he hagut d'actuar de cap manera perquè, una vegada detectat l'error produït en les percepcions de les nòmines, la mateixa gerent ho va comunicar al patronat i el patronat va aprovar la devolució d'aquest increment que havia percebut irregularment l'any 2009. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Quiero entender, Sr. Conseller, y le pregunto porqué no ha sido audible su respuesta, que sí que ha rectificado, que la misma trabajadora, la misma empleada, la misma gerente ha devuelto aquellas cantidades que indebidamente había percibido. Bien.

Yo quiero hacerle destacar dos cuestiones. ¿Cómo es posible que, si no es por la auditoría del año 2010, no se da cuenta uno de esto? ¿Cómo es posible que la gerente, cuando el conseller, los directores generales, los secretarios generales, todo el personal de confianza de la conselleria, ninguno de ellos cobra más, cómo es posible que la gerente no se dé cuenta que está conculcando la ley? ¿Qué garantías tenemos de que esto es así? ¿Cómo es posible que ningún servicio técnico de la Conselleria de Economía no se dé cuenta del tema éste? ¿Cómo es posible que en un año tan grave, Sr. Conseller de Sanidad, que antes ha dicho usted que había una situación de crisis?; esto agrava la crisis, en un 2,9% del sueldo de esta persona pero agrava la crisis. ¿Cómo es posible que esto no se adivine?

¿Cómo es posible que yo no haya recibido todavía las auditorías del resto de empresas?, ¿porque tienen cosa como éstas?, ¿es posible que sea por esto que me ocultan información? ¿Es posible que desde el mes de julio, que tengo pedidas yo las auditorías, no se me envíen porque hay más cosas como éstas, Sr. Conseller?!

(Alguns aplaudiments)

Hace ya cinco meses, hace cinco meses que tengo derecho y está conculcando mis derechos también como diputado en esta comunidad autónoma, y el Gobierno sabe a ciencia cierta que mes está ocultando información. Y yo pregunto al Gobierno, porque estoy en el turno de preguntas, si efectivamente es por estas cosas o es porque no las tiene. Si no las tiene mal, si es porque oculta información es reprochable. Y yo creo que el conseller, aparte de devolver el dinero, alguna medida habrá tenido que tomar contra la persona que tan flagrantemente ha incumplido la ley de este parlamento.

Gracias, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Rodríguez, l'increment mensual de la nòmina de la gerent, del sou net, era de 29 euros, 29 euros...

(Remor de veus)

Esperi, Sr. Rodríguez! Esperi! Vostè ha fet una pregunta dient com és que no s'havien adonat. Efectivament, 29 euros ningú no se n'adona si es cobren més o manco cada mes, 29 euros nets, açò va ser. Quan efectivament se'n varen adonar que la gestoria que feia les nòmimes havia aplicat l'increment a totes, a totes les nòmimes se'n varen adonar que hi havia hagut un error i es varen retornar.

Sr. Rodríguez, miri, la seva vehemència i la seva preocupació per aquest fet, que l'honora molt, és una llàstima que no la tingués l'anterior legislatura quan es gestionaven els fons i els càrrecs a la Fundació Balears a l'Exterior. Com és que no es varen resoldre mai els increments de *mejora voluntaria* que rebia l'anterior gerent la Sra. María Ángeles Zadón Salcedo? *Mejora voluntaria*, que s'aplicava la mateixa gerent, front de 29 euros cada mes, 900 euros mensuals per aquesta qüestió que s'aplicava no sé qui.

Però és que n'hi ha més. Hi ha auxiliars administratius de la Fundació Balears a l'Exterior que cobraven 4.000 euros cada mes, escoltin-me bé, senyores i senyors diputats!, 4.000 euros cada mes i mai no es va explicar per què, mai. I el més gros de la fundació, hi havia un xofer contractat a una fundació que no tenia cotxe, i va arribar a cobrar el mes de maig del 2007, 10.000 euros de sou, senyores i senyors diputats! I la seva preocupació són 29 euros, que l'honora, ho hauria d'haver utilitzat l'anterior legislatura per resoldre aquesta qüestió, que aquesta sí era una qüestió per resoldre. Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 5490/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a partides que tenia previst retallar en els pressuposts de 2011.

La següent pregunta, RGE núm. 5490, decau per absència del Sr. Fiol que és qui la formula i a qui desitjам una ràpida recuperació.

II. Interpel·lació RGE núm. 4728/10, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política del Govern respecte del sector agrari de les Illes Balears.

Passam a la Interpel·lació RGE núm. 4728/10, presentada pel Grup Parlamentari Mixt i relativa a política del Govern respecte del sector agrari de les Illes Balears.

En nom del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Des d'Unió Mallorca vam presentar aquesta interpel·lació ja que el sector agrari és el gran oblidat d'aquest govern, un govern que no ha sabut mantenir unes línies directrius estables i de futur cap un sector estratègic de les nostres illes. Parlem de més de 10.000 explotacions a les illes que lluiten per treure aquest sector endavant. Qui sap si aquest oblit, aquesta deixadesa o aquest abandonament és a causa de la crisi econòmica o de la falta de capacitat d'aquest govern. El cert és que el sector agrari és un sector estratègic per a aquesta comunitat i que aquest govern no li ha prestat l'atenció que es mereix. No s'han de fer les transferències en matèria d'agricultura dins aquesta legislatura, sobretot si no es paguen totes les ajudes pendents, tema que es va tractar no fa massa en aquest parlament.

Amb tot això, no vull dir que Unió Mallorca tenguí la solució del futur del sector agrari, però la realitat és que des d'Unió Mallorca donam molta importància a aquest sector, i per això volem parlar i posar damunt la taula el seu futur i el paper que hi ha de jugar l'administració en aquest sentit.

Per començar crec que des de l'administració ens hem de replantejar profundament les actuacions a dur a terme en el rescat d'aquest sector i deixar d'apedaçar-lo amb subvencions, en lloc de fer un esforç per solucionar el problema de base del sector a mig i llarg termini. Hem de pensar que els pagesos no volen viure de subvencions, volen viure de la seva feina, del seu producte i del seu esforç diari. I això està en mans de l'administració. No dic que s'hagi de deixar de donar subvenció al sector, sinó que l'objectiu ha de ser que aquest se'n pugui desfer tot sol, o almanco la seva rendibilitat no depengui tant de les ajudes i subvencions que rep de l'administració.

Des d'Unió Mallorca volem desterrar la idea d'agricultors i ramaders igual a subvencions, si no que es considerin com els gestors del món rural. El sector agrari és un sector estratègic de la nostra terra, tenen cura del medi ambient, el paisatge, estampa de Mallorca i de les illes; són senyes d'identitat i generadors d'activitat econòmica bàsica, han de ser vists també com a generadors de riquesa. I per generar riquesa hem de partir de la base del mercat, i el nostre mercat és un mercat finalista, copat pel producte extern de baixa qualitat i preu. Si partim de la premissa que el producte agrari de les Illes Balears no pot cobrir la demanda d'aquesta comunitat, només ens queda la diferenciació del nostre producte. Durant aquests tres anys s'ha fet molt poc per a la diferenciació del nostre producte i l'únic perceptible ha estat la marca de producte local de només certs productes. Per altra banda, pel que fa a la comercialització no hi ha hagut cap iniciativa, sinó una total

passivitat. Podem parlar també de races autòctones, tema gairebé oblidat i que donaria lloc a un gran debat: cap on anam?

Per tot això, des d'Unió Mallorca creim que principalment s'ha d'apostar per una identificació clara des de l'administració cap als productes illencs, ajudar a la comercialització del producte local, descartar les denominacions geogràfiques i apostar per les denominacions d'origen. El fet insular és una altra variable a tenir en compte que suposa un increment dels costos de les importacions i de les exportacions i que hauria d'estar reflectit en polítiques específiques dins el nou règim especial de les Illes Balears i que per altra banda ja hauria d'estar aprovat fa temps.

Aquests, per tant, són els punts clau allà on tota l'administració ha d'incidir en polítiques que vagin dirigides a l'abaratiment del transport, a la declaració de les Illes com a territori lliure de malalties animals, a la compatibilitat amb el turisme i amb altres sectors a fi de formar sinèrgies positives per a les Illes Balears. Per altra banda, també creim que s'han d'agilitar els contractes d'explotació, abordar reformes normatives per a la seva actualització amb la nova normativa de la política agrària comunitària, potenciar el producte local i el seu etiquetatge, però, sobretot, definir unes polítiques agràries clares i compartides per tots.

Menorca des del 2008 compta amb el contracte territorial agrari, per què no Mallorca? Què passa amb totes les subvencions pendents des de fa anys i que encara no s'han pagat? I amb les ajudes que estaven previstes i encara no s'han convocat? Quantes subvencions provinents de l'Estat i de la Unió Europea es perden cada any?

Per altra banda des d'Unió Mallorca no podem consentir que es creï tanta burocràcia innecessària, ja que els pagesos necessiten massa temps per anar darrera els papers i no cobren les subvencions sol·licitades en un termini de temps raonable. El gestor documental és positiu i hem avançat molt en aquest sentit, però no en el pagament de les ajudes i subvencions. No crec que sigui per culpa dels funcionaris, que tampoc no s'hi està massa al damunt, sinó dels polítics que no tenen en compte les conseqüències de les seves decisions, dificultant l'accés dels pagesos a les ajudes públiques. Ja sé, Sr. Conseller, que vostè fa poc que és el responsable d'aquest sector, però ara ho és i, per tant, m'he de dirigir a vostè, malgrat no en sigui l'únic responsable d'aquesta legislatura.

Per altra banda, no ha estat positiu eliminar la Conselleria d'Agricultura i Pesca i passar les seves competències a la Conselleria de Presidència, despistant i fent de menys un sector -com he dit- estratègic per a les nostres illes.

Del sector pesquer també en podríem parlar, però crec que és prou important per dedicar-li un capítol a part. I si hi ha d'haver una fusió amb una altra conselleria, que sigui amb la de Medi Ambient, que guarda més relació amb el sector. Puc pecar de formalisme, però si interpretam formalment l'eliminació de la conselleria i la derivació de les seves competències en matèria d'agricultura cap a la Conselleria de Presidència, només arribam a dues conclusions: o la visió d'aquest govern envers el sector agrari simplement es redueix a subvencionar-lo, o el motiu resideix en no donar més gestió i, per tant, poder als socis d'aquest govern en minoria. No crec que ens facin tant ingenus

com per pensar que les competències d'agricultura les regeix la Conselleria de Presidència per poder dur a terme les transferències de les competències cap al Consell Insular de Mallorca, ja que en aquest cas -i perdoni'm- l'ingenu seria vostè.

Esper, Sr. Conseller, que em pugui donar llum a les qüestions que li he posat damunt la taula.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sureda. En representació del Govern té la paraula el Sr. Moragues.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Les línies estratègiques de la política agrària desenvolupades per aquest govern al llarg de la legislatura han girat bàsicament entorn a sis grans eixos: estructuració i modernització del sector agrari, foment i manteniment de regadius agraris, qualitat i sostenibilitat agrària, polítiques de formació i recerca, diversificació del medi rural, i, finalment, impuls a les millores de la gestió en la tramitació dels ajuts.

Hem seguit vertebrant el teixit socioeconòmic lligat al sector primar per millorar l'eficiència i la productivitat del món rural. Hem continuat treballant per fer compatibles el desenvolupament econòmic amb un desenvolupament territorial sostenible. Hem realitzat actuacions encaminades en el manteniment i la millora de la sanitat animal i vegetal. I fruit d'aquesta feina, la Unió Europea acaba de declarar Menorca, Eivissa i Formentera zones oficialment indemnes a la malaltia del (...) i que afecta el ramat porcí. I fa uns quants dies també varem aconseguir la declaració de Balears com territori lliure de brucel·losi. I hem fet feina també per incrementar el coneixement agrari i els seus valors entre la societat insular.

El desenvolupament rural és avui en dia un dels elements clau per a la gestió del nostre medi agrari des d'una perspectiva multifuncional i integrada. No debades és considerat el segon puntal de la política agrària europea i serà sens dubte, l'instrument de gestió agrària de major creixement en el futur en els països desenvolupats. Conscients d'aquesta creixent importància i del potencial de les polítiques de desenvolupament rural, hem elaborat i posat en marxa el Programa de desenvolupament Rural, PDR -conegut així- de les Illes Balears 2007-2013. Un programa d'inversions per al nostre medi rural de fins a 260 milions d'euros, comptat la inversió pública directa i la inversió induïda. En aquests moments ja hem gestionat el 62%, exactament el doble que la mitjana europea, que és del 31%. Hem de tenir present aquest percentatge, sobretot si el comparam amb el PDR anterior 2000-2006, quan només es va arribar a gestionar el 46% d'aquest programa. Els nostres pagesos ja han cobrat més de 29 milions d'euros, un 22,43% per sobre de la mitjana estatal, que és del 20%.

No tenc temps ara d'explicar en detall les línies que tenim en marxa, però sí en citaré algunes perquè s'adonin del compromís que manté aquest govern i aquesta conselleria en particular amb el món rural insular. Durant el període 2007-2013 invertirem prop de 24 milions d'euros en ajuts agroambientals. Parl del foment de l'agricultura i de la ramaderia ecològica de les races autòctones en perill d'extinció, d'ajudar les explotacions ubicades a zones amb dificultats especials, de lluitar contra l'erosió, de fomentar la producció integrada i de la protecció de varietats autòctones. Aquesta legislatura la producció agrària ecològica ha experimentat un impuls molt notable. Hem tramitat prop de 500 expedients d'ajut. En només dos anys la superfície s'ha incrementat un 52% perquè s'ha passat de 19.449 hectàrees ecològiques inscrites l'any 2007 a 29.569 l'any 2009. Ens vàrem comprometre també a facilitar la incorporació dels joves a l'activitat agrària. Tenim una línia d'ajuts de 4,3 milions d'euros per fer-ho possible, fins ara s'han incorporat 137 joves agricultors, 47 dels quals són dones.

La millora de la competitivitat del sector passa indiscutiblement pel foment de la modernització de les explotacions agràries. Aquesta legislatura hem gestionat ajuts per un valor de més de 20 milions d'euros, xifra que suposa una inversió induïda de 28,2 milions. Tot el PDR anterior 2000-2006 -torn a recordar- varen pagar 4,9 milions d'euros i ara ja n'hem pagat més de 10 milions. I açò ens permet millorar les pràctiques, reduir costos de producció, estalviar energia o aigua, protegir el sòl, la coberta vegetal i el medi ambient, valors tan essencials per a la nostra comunitat. Hem gestionat ajuts per valor de 14,6 milions d'euros per augmentar el valor afegit de les produccions. Açò vol dir que hem fet possible el desenvolupament d'estructures modernes integrals i adequades, impulsant l'accés a la innovació i a l'aplicació de les noves tecnologies. Parlam aquí d'una inversió induïda de més de 24 milions d'euros.

I tenim altres ajuts que consider remarcables, la Política Agrària Comuna (PAC), durant aquesta legislatura s'han abonat cada any entre 23,8 l'any 2007 i 26,6 milions en previsió l'any 2010, en concepte -com dic- d'aquestes ajudes directes de la Política Agrària Comunitària. La tramitació del pagament únic de la PAC ha estat exemplar a les Illes Balears. Els pagesos de les Illes Balears varen ser els primers d'Espanya a rebre els ajuts l'any 2008, els que més doblers varen rebre proporcionalment de manera anticipada de tot l'Estat l'any 2009 i els pagesos que més proporció d'ajuts que havien cobrat en data 31 de desembre del 2009, el 92,8%. Les dades provisionals de l'avançament de la PAC del 2010 que els pagesos ja han cobrat, assenyalen les Illes Balears altra vegada com una de les comunitats més eficients de l'Estat pel que fa a tramitació d'aquest ajut. Tenim un nou programa estatal de desenvolupament rural sostenible que suposarà la inversió de fins a 28 milions d'euros.

Aquesta legislatura hem realitzat també importants obres per a la reutilització de les aigües depurades i la millora i la consolidació de regadius existents. Hem executat deu obres per un cost de 26 milions. Hem adquirit cinc terrenys per un cost de 2 milions per poder realitzar altres projectes. En conjunt el Govern de l'Estat i la comunitat autònoma hauran invertit aquesta legislatura més de 70 milions d'euros per al foment de la reutilització d'aigües depurades. Sense oblidar una cosa molt important, que durant aquesta legislatura hem hagut de fer front a 28 milions d'euros per pagar les grans línies d'ajudes creades per l'anterior govern amb endeutament d'empreses públiques. M'estic referint als grans programes Provacum, Proporc i Camins rurals. Es varen crear l'anterior legislatura, no es va pagar res i aquesta legislatura hem hagut de pagar 28 milions.

Amb tot açò els vull dir que aquest govern i aquesta conselleria no ens hem aturat de fer feina, tot i haver desaparegut com a tal la Conselleria d'Agricultura i Pesca, tot i haver engegat el procés de traspàs als consells insulars. Tots som conscients del que indica l'article 70 de l'Estatut d'Autonomia, que atribueix com a competències pròpies dels consells insulars les matèries d'agricultura, ramaderia, pesca, qualitat, traçabilitat i condicions dels productes agrícoles i ramaders i dels productes alimentaris que se'n deriven. En aquest nou marc legal ens movem. L'Estatut per un costat ens obliga a traspassar les funcions i els serveis inherents a aquestes competències, que ja li són pròpies al Consell de Mallorca. I per altra, actualitzar i ampliar les que es varen transferir en el seu moment en els consells insulars de Menorca i en aquell moment d'Eivissa i Formentera. En aquest moment ens trobam en la fase de definir les funcions i els serveis que assumirà el Consell de Mallorca, feim feina amb seny i rigor, analitzant cada sector homogeni d'activitat agrícola i ramadera per establir les potestats que corresponen al Consell de Mallorca i les que corresponen a l'administració de la comunitat autònoma.

Naturalment tot aquest nou camp competencial ens obligarà a establir instruments i fórmules de col·laboració entre les administracions autonòmica i insular, per fixar la posició negociadora en els òrgans col·legiats estatals i també des del punt de vista autonòmica. Tot i que el traspàs d'agricultura, ramaderia i pesca s'ha de fer efectiu per imperatiu estatutari no anam amb preses. El sector té prou preocupacions perquè des del Govern n'hi afegim una més. Al final de la legislatura esperam tenir enllestit el procés de traspàs. Aquest seria per a nosaltres l'escenari ideal. Sabem que ho aconseguirem si arribam a establir un consens bàsic amb les institucions, amb les forces polítiques i per descomptat amb el sector. I en aquesta línia estam fent feina. Ho torn a repetir: acord institucional, consens amb el sector i la major entesa possible amb les forces polítiques.

La nostra intenció és fer una política agrària i pesquera molt més participativa, també perquè els reptes de futur ens hi conviden. Compartim amb Europa els desafiaments de la PAC, que ens obligaran a prendre decisions estratègiques per al futur a llarg termini de l'agricultura i a les zones rurals. Nosaltres també haurem de donar resposta a aquests interrogants. La immensa majoria de les opinions expressades coincideixen a dir que el futur de la PAC passa per establir una política comuna, sòlida, estructura envoltant de tres puntals bàsics que els apunt: preservar el potencial de producció d'aliments a tota la Unió Europea; donar suport al món rural, perquè ens asseguri la

qualitat i diversitat dels aliments, i mantenir les zones rurals viables, on l'agricultura és la principal activitat econòmica i, consegüentment, és una font de creació d'ocupació local.

Aquesta és la nostra aposta per al futur.

El manteniment de l'entorn rural de les nostres illes, molt més enllà de la seva aportació directa del producte interior brut és imprescindible, els valors del nostre entorn rural transcendeixen amb escreix aquestes xifres; el nostre és un sector estratègic per al país, per al paisatge i també, i molt especialment, per a la seva gent. A cada illa som com som, a la nostra comunitat som com som i una de les parets mestres que sustenta la nostra identitat com a poble la manté la pagesia i els seus valors, açò que denominam el món rural.

Malgrat les dificultats pressupostàries, aquest govern i aquest conseller continuaran apostant pel sector agrari. Tenim recursos, tal vegada no suficients per fer-ho tot al mateix temps, però continuam tenint molts recursos; al final d'aquesta legislatura el FOGAIBA haurà tramitat aproximadament 150.000 expedients per a més de 9.000 beneficiaris, i açò representa una inversió pública i privada superior als 300 milions d'euros. Ara, ens tocarà, més que ho hem fet fins ara, prioritzar els recursos, ja ho hem fet a l'any 2010 i ho haurem de fer altra vegada almenys en els dos pròxims exercicis pressupostaris, i ho farem, naturalment que ho farem, mitjançant les organitzacions professionals agràries i els consells insulars, del sector en definitiva.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues. Passam al torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, intervé el Sr. Gabriel Barceló.

Sr. Barceló, té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, crec que hem sentit moltes vegades les paraules que el sector agrícola és un sector estratègic per a les Illes Balears i aquestes paraules són certes, però la veritat és que les dificultats d'aquest sector van sempre en creixement, són certes perquè és un sector que pot ajudar a la diversificació de la nostra economia, és un sector que té implicacions mediambientals molt importants; és un sector que, tot i que ha anat disminuint el seu pes en el producte interior brut en els darrers anys, sempre històricament ha fet una aportació, i és un sector, a més, que té un gran recorregut, també dins la nova estratègia d'innovació, desenvolupament i recerca, i que probablement no està suficientment explorada ni suficientment impulsada.

Des d'aquest punt de vista, per tant, l'únic que podem dir és que crec que és important constatar la necessitat de plantejar un ample debat entre les administracions competents, Govern i consells insulars, i els sectors afectats per tractar el futur del sector agrícola i ramader. Crec que és important, crec que des del Govern, amb els recursos que es tenen escassos, es fan aquelles passes necessàries perquè aquest sector pugui tirar endavant, però és evident que hi ha algunes qüestions que sempre podrien ser millorables. Ja vaig dir a un anterior debat que el fet d'haver eliminat la Conselleria d'Agricultura i Pesca al final no ha estat positiu per al sector; nosaltres hem defensat, lògicament, que es facin les transferències de competències als consells insulars, no crec que la solució sigui que no es facin les transferències dins aquesta legislatura; crec que en aquests moments hi ha una diàleg obert amb els consells insulars; que els Consells Insulars de Menorca i d'Eivissa ja tenen competències transferides, però també volen millorar la seva gestió, volen ampliar aquestes competències, i que, per tant, també aquesta situació s'ha de tenir en compte. No és la mateixa la situació de Mallorca que de la resta d'illes.

I és evident que si la transferència es fa a Menorca i a Eivissa també s'ha de fer a Mallorca, així sí, s'ha de fer amb les millor condicions possibles; hi ha d'haver un gran pacte sobre quines són les competències que han de quedar al Govern, perquè és evident que la veu davant l'Estat, la veu davant Europa ha de ser unitària de les Illes Balears i aquesta ha de ser per tant del Govern, però llavors, cada una de les polítiques que s'han de fer a les illes han de ser els consells insulars qui les han de marcar. Per tant, en aquest sentit, estam d'acord amb la portaveu d'Unió Mallorquina, allò que deia de deixar d'apedaçar el sector amb subvencions; efectivament ens hem de replantejar quines són les línies estratègiques que hem de dur a terme, quines són les línies d'ajudes que hem de dur a terme, però sempre que hagin de ser línies de futur, línies, per tant, que puguin garantir que el sector tindrà una sortida i que el sector tirarà endavant.

En aquest sentit, s'ha fet referència també que Menorca compta amb el contracte agrari, però tot s'ha de dir, Menorca compta amb el contracte agrari però fent un esforç els menorquins per dur-lo a terme. Per tant, estam d'acord que és una bona figura, que es podria estendre a la resta d'illes, però s'ha de veure com se subvenciona i de quina manera es paga i si són els consells o el Govern qui ho ha d'assumir.

En definitiva, per tant, estam d'acord amb aquest ample debat que s'ha de fer, de veure quin és el futur del sector, cap on hem de tirar endavant, i estam d'acord també que, a pesar de les xifres que donava el Sr. Conseller, la sensació del sector és que es cobra tard i malament. Per tant, tenim dues qüestions: una, en aquests moments les línies d'ajudes que tenim en marxa, que s'han de pagar adequadament i han d'arribar puntualment al sector perquè el sector pugui sortir endavant, i la segona, quin ha de ser el model de futur que hem de dur endavant entre tots per capgirar aquesta situació, que en aquests moments no és més que una situació a la baixa i que el sector pateix, i que per tant crec que entre tots n'hem de poder sortir.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Per part del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Garcías.

El Sr. Garcías té la paraula.

EL SR. GARCÍAS I SIMÓN:

Gràcies, senyores i senyors diputats. L'oposició havia dut al Parlament una única interpel·lació al Govern sobre agricultura i va ser sobre un programa concret, ara fa un any, el 10 de novembre de l'any passat, el Partit Popular interpel·lava el Govern sobre el programa Proagro; quinze dies després debatíem la corresponent moció.

Durant aquest any no s'han debatut massa temes relacionats amb el sector agrari de les Illes Balears en aquest Parlament, però, llevat de la proposició no de llei presentada pel Partit Popular i debatuda el passat 26 d'octubre, sobre la no transferència de les competències d'agricultura al Consell de Mallorca -per cert, que va ser aprovada, i no cal ara repetir tot el que es va exposar en aquells moments-, tots els debats relacionats amb el sector agrari han tingut un denominador comú: els ajuts, el seu pagament, si el Govern deu o deixa de deure, etcètera.

Avui, el Grup Mixt, Unió Mallorquina, interpel·la sobre la política agrària del Govern. Des de l'any 1986, que és quan l'Estat espanyol entrà a formar part, com a membre de ple dret de la Unió Europea, i per períodes de set anys, que coincideixen amb els períodes pressupostaris de la Unió Europea, aquesta és la que marca la política agrària a seguir a tot el territori. Llavors, adaptar-lo a cada un dels seus territoris depèn de com està organitzat estat. En el cas espanyol, on les comunitats autònomes tenim atribuïdes les competències en matèria d'agricultura, el Ministeri de Medi Ambient, Rural i Marí, a través de les conferències sectorials, coordina i transposa a aquestes la política agrària. Tot això, ho ha de traslladar la comunitat autònoma al sector, i des de l'aprovació del nou Estatut, també als consells insulars.

Tota aquesta dinàmica i mecanismes de funcionament no s'entendrien sense la participació i concertació amb el sector, a tots els nivells, és a dir: consells, Govern, Estat i Unió Europea, que, a través de les seves organitzacions participen directament en la discussió i elaboració de la Política Agrària Comuna; tots es troben en el *presidium* del COPA-COGECA, màxim òrgan de representació de les organitzacions agràries i cooperatives, i que exerceix d'òrgan permanent de consulta de la comissió en temes d'agricultura.

Ara, en aquests moments, gestionam la Política Agrària Comuna del període 2007-2013, amb totes les seves conseqüències, i es treballa ja en l'horitzó del 2020. Com molt bé ha exposat el conseller, aquest és el treball que el Govern ha fet i continua fent. El Govern exerceix amb responsabilitat la gestió de la política agrària, ho ha fet, ho fa i ho seguirà fent. En aquesta legislatura s'ha actuat, a més, en dues direccions i objectius ben definits: l'aplicació de la PAC en tots els seus extrems, revisió, tramitació i execució del PDR 2007-2013, que actua sobre estructures agràries a través dels fons Feader, i l'aplicació i gestió de la PAC, inclosa la seva revisió metge i totes les seves conseqüències, i que actua sobre la renda dels pagesos, concretament a través dels fons Feaga.

I una altra qüestió, continuïtat i compliment dels compromisos de governs anteriors, pagant i gestionant els recursos, inclosos els no previstos, com ha explicat també el conseller, assumint l'endeutament de la legislatura anterior.

És hora, però, a més de reflexionar i ajudar permanentment el sector, de pensar i preparar-nos per a la nova PAC. La Direcció General d'Agricultura ja ha tramès a la resta de direccions generals la proposta de comunicació per a la reforma de la PAC, més enllà del 2013, és la Direcció General d'Agricultura de la Unió Europea, perquè és d'allà d'on emana la política. Aquest document ha de rebre els comentaris i ser modificat, si cal, i aprovat pel Col·legi de Comissaris que la Unió Europea celebrarà el proper dimecres, 17 de novembre. El calendari previst és la presentació d'aquesta comunicació amb les orientacions de la nova PAC; posteriorment, la presentació de les propostes legislatives el juny-juliol del 2011, i aprovació, el 2012, de la nova PAC, la qual entraria en vigor dia 1 de gener del 2014. I aquest calendari s'acomplirà, vulguem o no vulguem, per tant és hora que ens posem en sintonia amb aquesta dinàmica que hi ha a tota la Unió Europea.

La comissió no planteja grans reformes en l'estructura actual i en el projecte tampoc no es defineix cap paràmetre financer, ja que el marc financer ho donarà el resultat del debat sobre perspectives financeres 2014-2020, que es desenvoluparà de manera paral·lela al procés de tramitació de la nova PAC. Però sí que semblen definits per part de la comissió els objectius de la nova PAC; com exposava molt bé el conseller, una producció d'aliments viable, contribuint a la renda dels pagesos, millorant la competitivitat i compensant les dificultats productives de certes zones. En aquest cas, durant aquesta legislatura Balears va aconseguir que fos considerada com a zona vulnerable, això ens ha donat dret i accés a ajuts provinents de l'article 68, de la revisió metge de la PAC, per a aquestes zones precisament.

Gestió sostenible dels recursos naturals, aplicant els objectius del mil·lenni que tots compartim. I un desenvolupament territorial equilibrat, amb mesures que permetin la diversificació, el desenvolupament local, etcètera.

Ho hem dit en quasi totes les ocasions o en totes les que hem tengut oportunitat en aquesta tribuna, aquest és el marc, és el tauler de joc, cal que tots fem el que ens toca, incloses les organitzacions agràries, els partits polítics, els governs i hi posem de la nostra part perquè el sector agrari de les Illes Balears ocupi el lloc que li correspon i guanyi, d'una vegada per a sempre, el seu futur.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Garcías. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sr. Font.

Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, mirin, crec que és ver el que ha dit el portaveu socialista, que s'havia parlat poc del tema d'agricultura, i tal vegada ara aquests dos mesos pròxims se'n parlarà més, perquè avui hi ha aquesta interpel·lació, tindrà la seva conseqüent moció, dimarts que ve crec que ens trobarem una altra interpel·lació que tindrà a veure sobre ajudes agroambientals, perquè crec que decaurà la interpel·lació que hi havia, i estam amb això. Crec que hauríem d'aprofitar l'oportunitat, hauríem d'aprofitar l'oportunitat perquè si no malament.

Estic d'acord amb el plantejament que ha fet el Grup d'Unió Mallorca, el que passa és que es tracta de passar a l'acció. El conseller parlava del consens necessari, del sector i també d'un acord amb els partits polítics; nosaltres creim que és el moment d'un gran pacte per al sector primari, o fem un gran pacte per al sector primari o deixem de pujar aquí i parlar del sector primari perquè ens girarem darrera i no hi haurà sector primari. Nosaltres creim que la situació és desesperant, ho hem dit i no volem fer més llenya ja d'aquest assumpte, i crec que és ver, en això estic d'acord totalment amb Unió Mallorca, i crec que tothom ja ho ha expressat, el conseller, el Govern, lògicament, defensa la postura contrària, el fet que ha estat una equivocació molt important llevar la Conselleria d'Agricultura.

A títol personal, crec que fins i tot la clau dels pròxims governs, governin vostès o governem nosaltres, és en el fet que Medi Ambient tenguí Agricultura o Agricultura tenguí Medi Ambient, m'és igual, és un tema agroambiental, que és on podem cercar la nostra diferenciació, que pot ser regulada dins el marc, lògicament, del règim especial que deia la portaveu d'Unió Mallorca, però aquest és el marc.

Hi ha un altre marc jurídic que també podria ajudar, a veure, jo estic totalment d'acord amb tot el plantejament que ha fet aquí el Grup Socialista de les línies que marca Europa, OK anem a respectar això, però hi ha una altra cosa, nosaltres hem de ser més punyeters dins la legalitat, hem de ser més punyeters: el fet diferencial de ser illes europees, el fet diferencial de tenir la mar per enmig, nosaltres aquí hem de fer alguna cosa. Crec que tenim un altre marc, que és la LECO; la LECO de les àrees d'interès agrari no en parla, perquè d'això en parla cada pla territorial de cada illa, però el marc de la LECO sí que parla d'espais de rellevància ambiental, i per això resulta que la

Conselleria de Medi Ambient té tot un grapat d'ajuts que no entren en conflicte amb Europa, amb tot el que molt bé deia el portaveu socialista, i fins i tot pot tenir les dues.

Nosaltres hem de mirar com les àrees d'interès agrari, per això parl del pacte, sense que després en fem una qüestió de com ho ficam dins aquest marc, perquè després farem una qüestió de si no es pot fer el paller, de si no s'hi pot ficar la recol·lectora, no, jo crec que ja som majors, és a dir, el Sr. Alorda m'ha de permetre que ja ens hem de deixar de segons quines pardalades -i perdó per l'expressió, i que consti d'aquesta manera-, hem de passar a ser capaços que Europa vegi dins les àrees d'interès agrari, que donem una especial protecció per a nosaltres poder realment obrir línies perquè realment puguin tenir ajudes; si no, les ajudes estructurals que arribin mai no arribaran a tots.

Perquè després hi ha un altre problema que crec que aquí és necessari dins aquest pacte, els pagesos i pageses necessiten un referent i el referent és el Govern o és el consell, així de clar, però hi ha de ser, no queda més remei, però l'altra qüestió que és indispensable és que, de qualque manera hi ha hagut empreses a Balears, les coneixem, que han fet convenis amb el Govern aquesta legislatura i la legislatura anterior, venent producte de Balears. Això és un camí que crec que hem d'intensificar, no ens queda més remei, i si ens costa doblers no passa res, no passa res, no passa res, jo ja després li donaré qualque idea al conseller d'Hisenda, no passa res, però si aquí a un moment donat hi ha hagut empreses, i algunes d'aquestes no són d'aquí, però estan ben instal·lades aquí, que han fet promocions importants durant tot l'any de producte d'aquí, és el nostre camí. Com podem ajudar aquestes empreses o més empreses? Hauria de venir per una altra via, però tal vegada si ajudàssim un poquet aquestes empreses perquè s'impliquen en el sector primari, el sector primari té futur. És complex, no és fàcil; si no, i no vull parèixer que aquí ve la fi del món, bé, abans d'anar a això de la fi del món, els diré i l'altra és el tema de la indústria. Crec, no ho sé, que tal vegada seria important crear noves SAT amb capital del Govern per a segons quin tipus d'indústria de transformació agroalimentària, on l'objectiu del Govern, inicialment, no sigui treure un benefici d'allò, sinó ajudar que aquella producció pugui sortir.

Ha dit una cosa el conseller -acab, Sra. Presidenta-, ha dit una cosa el conseller d'una de les tres línies, que a Europa n'hi havia una tercera que era aquella que les zones rurals aquestes han de ser capaces per elles mateixes poder generar ocupació i viure del sector primari. És molt difícil aquí, aquí si volem que passi implicarà ajudar tant a la producció com a la transformació, i aquí tal vegada sí que tenim un nínxol de mercat important per a treballadors que podem especialitzar per a això; que és més fàcil passar d'un sector de construcció a un sector serveis que passar d'aquest sector de construcció a un sector de transformació del sector primari, no dic que hagin d'anar a collir raïm ni a collir patates, sinó al sector de transformació. Si no què veig? I acab...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, ha d'acabar.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Acab, acab. Duc 1 minut 33, acab. Si no el que ens ve és la desertització del nostre camp, és l'erosió del nostre camp, és l'abandó. L'abandó és l'erosió i la desertització, que implica al final acceleració del canvi climàtic.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Font.

(Petit aldarull a la sala)

En torn de rèplica, la Sra. Sureda té la paraula.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, em pareix molt bé el que ha dit sobre les sis línies estratègiques d'aquest govern. Si fos així els pagesos tendrien les explotacions impecables. No pot ser que hi hagi en compte les subvencions noves, les pendents de l'any passat? Ens agradaria saber quines són les quantitats pressupostades i pagades que es deriven de pressuposts passats, perquè podríem dir que aquestes quantitats són rotatòries, ja que van passant any rere any, pressupost rere pressupost.

La importància general de les línies s'ha de materialitzar i concretar cap als pagesos, i el que veim és que amb les ajudes agroambientals que vam amb la PAC podem parlar de l'agricultura ecològica. Ajudes amb compromís per a cinc anys; del 2009, el 50% d'expedients aprovats; el 2010 no ha sortit; el 2011 se suposa que en preeleccions sortirà. Zones desfavorides, com molt bé s'ha dit, criteris europeus, sí, Serra de Tramuntana, Campos i Ses Salines; Serra de Tramuntana, marges i oliveres; hi hauria d'haver una compensació cap a les altres zones, perquè n'hi ha d'altres que són desfavorides i que també necessiten ajudes.

Erosió genètica i varietats autòctones en perill d'extinció; aquestes dues ajudes sortiren l'any 2009, res més n'hem sabut. Serralades, manteniment d'oliveres, no sé si per compensació amb la Serra de Tramuntana malgrat que també s'hi poguessin adherir; va sortir el 2009, no n'hem sabut res més.

Raça autòctona, ovella mallorquina fina; cobren més o manco 24 euros per una feinada, cinc anys de compromisos. S'ha de controlar qui és son pare, qui és sa mare, el dia del naixement... Un 80% dels expedients aprovats. El compromís de pagament comença el 2010; el 2009 va sortir. No ho entenc. Altres ajudes que han sortit: patró racial. El patró racial jo per ventura no som molt experta, surt aquest tipus d'ajudes quan no hi ha un llibre genealògic, que a les Illes Balears n'hi ha però, bé, massa bé, són ajudes cap als agricultors. 19 euros per ovella, 2009-2010, un munt de gent es va acollir a aquesta subvenció, a aquesta ajuda. Paguen la inspecció que vénen a fer-te a la finca per mirar les ovelles. Zero expedients aprovats.

Modernització, maquinària, magatzems. 2009, zero expedients aprovats. 2010 no ha sortit. 2011, eleccions, supòs que també sortirà.

És conscient de la importància que tenen aquestes ajudes per als pagesos que varen apostar per una modernització? Varen bestreure uns doblers, varen invertir, varen confiar i encara no s'ha pagat ni saben si es pagarà. N'hi ha molts que estan desesperats, que no saben cap on han de sortir.

També m'agradaria incidir en les característiques del nostre mercat, en la majoria de productes que vénen per la mar i que competeixen amb un preu baix amb els productes d'aquí, de la terra, que s'haurien de potenciar. Per tant trobam a faltar inspeccions en els ports per guanyar en qualitat dels productes que vénen de fora.

Ara tornaré enrere amb els tipus d'ajudes, que hi ha una cosa en què sí que vull donar l'enhorabona: les ajudes pel tema dels joves agricultors. 2009, cent per cent d'expedients aprovats; 2010, ha sortir i ja n'hi ha d'aprovats. És cap aquí on hem d'anar, no cercar solucions que per exemple també a SEMILLA hi ha unes ajudes per llavor de farratge i cereals que en principi surten l'octubre per entregar el novembre i el desembre, respectivament, quan la sembra del farratge es fa el setembre i l'octubre; què han de guardar, la llavor per a l'any que ve?

Transferència de competències. Hi estam d'acord. S'han de fer les competències cap al consell insular, però és indispensable la dotació econòmica adequada i sense deutes, si no la situació actual del consell i del sector no ho podria dur.

Etiquetatge; s'ha fet molta cosa en etiquetatge de fruita i verdura. Hi ha altres productes que en necessiten l'impuls. Diferenciació; el bessó d'ametlla en dos anys ha baixat 80 cèntims, i no parlam de preus de 50 euros sinó de 3 a 2,20.

La carn; s'ha d'intentar potenciar, s'ha d'intentar conèixer la nostra. Podem parlar de molts de temes: denominació d'origen, hem de lluitar cap a una qualitat de denominació d'origen, el que no podem fer és enganar, treure línies d'ajuda i no complir-les.

Consensuï amb el sector afectat les línies a seguir per a un major aprofitament i per un bé per a tots. Sr. Conseller, no li demano que arregli el problema del sector en aquests sis mesos que queden, bàsicament perquè és impossible, però sí que faci feina per encaminar-ho cap a la seva potenciació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sureda. En torn de contrarèplica el Sr. Moragues té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, aquest és un debat que ha acabat, per intervenció del Sr. Font, plantejant un altre gran debat que té pendent aquesta comunitat des de fa molt de temps, que és el debat econòmic, de quina manera s'interrelacionen els distints sectors econòmics de la nostra comunitat. Està clar que, el sector primari, no el podem posar a la balança només pensant en la seva aportació al PIB, l'hem de posar amb tot el que afegeix a altres sectors tan importants en aquest cas com és el sector turístic. Però efectivament aquest és un gran debat.

Jo estic content d'haver sentit el portaveu i coneixedor de la realitat del sector primari del Partit Popular, que ha dit que aquest era un gran moment per arribar a algun tipus d'acord entre les forces polítiques. Crec que efectivament està madur per fer aquest debat, crec que ens enganxa en un moment preelectoral que farà difícil mantenir el cap fred per posar damunt la taula propostes que puguin fer avançar el camp, però ho farem abans de les eleccions o ho faran immediatament després perquè efectivament no només pels problemes que té el camp en aquests moments a Balears establerts, sinó perquè hi ha el gran debat del que passarà a la política agrària comunitària, i nosaltres estem parlant d'avui a la comunitat autònoma, però els interrogants són per a demà passat: què passarà amb la nova PAC 2012, què passarà l'any 2015 amb la desaparició de les quotes lleteres, què passarà l'any 2020 amb el nou escenari 20-20, i aquest és un debat que hauríem de tenir ara perquè, si no el tenim ara, i estic parlant del 2010, 2011, arribarem tard, el tren haurà passat, com sempre passa en aquesta comunitat autònoma, el tren haurà passat i no haurem arribat a un acord.

Aquest és un gran debat, efectivament, que jo agraesc per tant que UM, que Unió Mallorquina, l'hagi proposat, i agraesc també les intervencions del Grup Parlamentari Popular perquè efectivament ara, si no és el moment immediatament després de les eleccions, l'haurem d'atacar.

Vull contestar algunes qüestions concretes del plantejament que feien els distints grups en els dos minuts que tenc. Bé, jo crec que efectivament les línies d'ajuts que fa la conselleria, que té per donar la conselleria, són línies d'ajuts que vénen, en la seva immensa majoria són línies d'ajuts que vénen d'Europa, que val la pena recordar, encara que tots vostès ho sàpiguen, que són els que marquen les línies agràries també en aquesta comunitat, i és així, i per tant les línies de subvenció són línies que vénen ja establertes i en les quals nosaltres el que feim és coparticipar.

Nosaltres aquí la immensa majoria, la part més important de les subvencions no subvencionen tant la producció sinó que subvencionen el manteniment del món rural, perquè com sempre dic la pagesia en aquests moments aporta molt més que la seva aportació al producte interior brut i és açò el que la política agrària comunitària permet i el govern, aquest i els

anterior també ho han fet, permet incrementar tot açò que es diuen els ajuts agroambientals.

La nostra aposta és per la sostenibilitat més que per la producció, entre altres coses perquè nosaltres no produïm el suficient, ni molt manco, pel que consumim, i entre altres coses perquè el que nosaltres consumim és molt car, i per tant per aquesta qüestió els pactes intersectorials que s'han provat moltes vegades al llarg d'aquests trenta anys de comunitat autònoma mai no han anat bé. Finalment sempre el que feim és acotar una política de producció de qualitat, que és una qüestió distinta, que l'hem de protegir, que l'hem d'impulsar, que açò són denominacions d'origen, també són IGP, però hem de pensar que tota la política de qualitat alimentària és una política on la presència d'Europa s'ha incrementat moltíssim. Ara ja nosaltres no podem fer denominacions d'origen, encara que ho volguéssim fer; hem d'iniciar els expedients i els hem de resoldre des de Brussel·les, on hi ha moltíssims més requisits i requeriments.

Per tant crec que efectivament un pacte intersectorial com es va plantejar algunes vegades, què feim amb les nostres produccions i el consum, aquesta és una qüestió que hem de plantejar però que serà molt difícil de resoldre perquè finalment, com he dit, és una qüestió de preu.

Una de les coses que també tots vostès han posat damunt la taula són els problemes en la gestió dels ajuts. Mirin, efectivament jo crec que s'ha de millorar la qüestió dels ajuts, i efectivament quan m'he reunit amb les OPA hi ha dues queixes que són generalitzades: una és la desaparició de la conselleria, que en general la gent no hi està d'acord, no hi està d'acord, i l'altra és la queixa permanent que es gestionen d'una manera complicada, tardant massa, els ajuts que es demanen; i és cert, però hem fet passes, i a més ara tenim en marxa un nou sistema informàtic, des de fa unes quantes setmanes, que ens ajudarà -segur- a gestionar-ho millor, però no m'agradaria que quedàs només aquesta idea que la cosa es gestiona malament. Jo els vull recordar, senyores i senyors diputats, que cada mes en aquesta comunitat autònoma la conselleria..., l'àrea d'agricultura gestiona més de 2 milions, paga més de 2 milions d'euros en subvencions. L'any 2010, quan hagi acabat, l'exconselleria, l'àrea o el departament d'agricultura haurà pagat prop de 60 milions d'euros d'ajuts, eh?, d'ajuts.

És cert que hi ha molts d'ajuts que són retardats, que tenen retards, perquè la burocràcia, totes aquestes ajudes, les línies europees, totes aquestes ajudes europees són d'una burocràcia molt exigent. Els requisits i les comprovacions són exhaustives i per tant és molt difícil -i açò també és una queixa generalitzada del sector- que es puguin presentar en temps i forma tots els documents que exigeix no la comunitat autònoma sinó, com dic, Brussel·les, davant la qual nosaltres som responsables que els pagaments vagin al destí per al qual han estat convocats i s'hagi justificat fins al darrer euro. Però estam fent feina en aquesta qüestió.

Per acabar, ja, perquè ja no tenc més temps, parlaré un minut de transferències. Mirin, senyores i senyores diputats, la competència d'agricultura va venir a parar a la meua conselleria per una única raó: que jo presidesc la comissió mixta de transferències entre el Govern i els consells insulars. Per tant semblava lògic en aquells moments, abans de recaure la conselleria, que efectivament estic d'acord també amb el Sr. Font, una altra vegada més, que aquestes competències hauran de recaure finalment en la Conselleria de Medi Ambient, perquè és allà el destí natural, semblava convenien que resolguéssim el tema de les transferències, transferències que tenen un marc molt complicat d'aplicar a les Illes Balears, perquè els vull recordar -molt ràpidament, Sra. Presidenta- els vull recordar que hem de negociar les transferències amb el Consell Insular de Mallorca, hem de renegociar les transferències amb els consells insulars de Menorca, d'Eivissa i de Formentera perquè van ser fetes en el seu moment per la llei de l'any 99 que venia de l'Estatut anterior; l'Estatut actual els dona moltes més competències i, per tant, a mesura que negociam amb Mallorca hem de negociar també amb les illes menors, que el seu sostre pugui.

I després tenim una altra complicació molt gran, que són les empreses públiques, tres empreses públiques en les quals al llarg dels darrers anys s'han anat dipositant molta de la capacitat de gestió de la conselleria, molta capacitat d'endeutament que ara ja no tenen però que sí que hem heretat, i que semblava que efectivament no s'havien de col·locar els aspectes que hauran de quedar en mans del Govern encara dins la Conselleria de Medi Ambient fins que no haguéssim resolt conjuntament les...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, ha d'anar acabant.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Acab immediatament, Sra. Presidenta. ...el Govern i els consells insulars fins que no haguessin resolt prèviament aquesta qüestió. Estam en açò, no és fàcil de resoldre perquè naturalment els problemes són molts, però estam fent feina en aquesta qüestió que pretenen deixar resolta d'aquí a final de la legislatura. Moltes gràcies, Sra. Presidenta, per la seva paciència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

III. Moció RGE núm. 5407/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb les obres de la línia ferroviària fins a Manacor, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 4246/10.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la Moció RGE núm. 5407/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, és relativa a política del Govern en relació a les obres de la línia ferroviària fins a Manacor. És derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4246/10.

Per defensar la moció del Grup Parlamentari Popular..., la Sra. Cabrer té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, després de la interpel·lació formulada al conseller de Medi Ambient sobre les obres del tren de Manacor, la nostra moció crec que és clara i sobretot sotmet a votació aspectes obvis dels principis més essencials del que és la separació de poders i el respecte al Parlament com a cambra representativa de tots els ciutadans.

Començam pel primer punt de la moció demanant que el Govern doni compliment a un altre acord d'aquest plenari aprovat el passat dia 7 d'octubre com a proposta de resolució resultant del debat de política general. Aquesta proposta que es va aprovar diu que el Govern ha de realitzar una auditoria jurídica i tècnica de les obres del tren de Manacor. Donar compliment al mandat del Parlament és una obvietat i és a més una obligació del Govern, que ara reiteram que es compleixi donat que el Govern fa símptomes de no voler fer-ho. Ens va preocupar enormement que el conseller es mostràs tan poc inclinat a fer aquesta auditoria, quan sap, a més, que hi ha temes de responsabilitats tècniques molt greus, com és que el projecte modificat número 2, que és el que va introduir a la seva memòria el famós mur de contenció que va caure i que després en aquest mateix modificat no tengués cap càlcul ni cap plànol, i que a més signàs com autor del projecte un fals enginyer que el conseller pareix que vol tapar o protegir. Ens estranya aquesta actitud quan el conseller no ha tengut cap inconvenient a gastar 2,5 milions d'euros per contractar a dit una auditoria jurídica i tècnica del metro de Palma, que no ha patit cap accident, o per acomiadar la directora de l'obra, a no ser que estiguem davant una actitud hipòcrita i partidista, la qual cosa és molt greu. A més li queda poc camí de recorregut. Ens demanam què li fa por, al conseller, per fer aquesta auditoria.

La infraestructura que ha resultat més perillosa de l'illa de Mallorca ha estat sense dubte l'única que va fer l'anterior pacte de progrés, on els responsables són actualment alts càrrecs d'aquest govern, i aquest parlament ha aprovat que es faci una auditoria jurídica i tècnica del nivell que vostès fan del metro o a les carreteres d'Eivissa, que ha tengut un cost d'1 milió d'euros.

Per tant el primer punt de la moció és que es doni compliment al que va aprovar aquest plenari.

El segon punt de la moció es tracta també d'un punt element, relatiu al principi més obvi dels drets dels diputats de controlar l'acció del Govern per poder exercir la funció constitucional de control que ostenta aquesta cambra. El conseller no vol que coneguem els papers relatius a l'accident. Ens hem de creure el que ell diu, ens va contestar a la interpel·lació, i evidentment, enfront de la seva actitud prepotent, al Partit Popular el que el conseller interpreti d'aquest tema evidentment ho posam en quarantena. El temps ens ha donat la raó en molts altres temes, i nosaltres volem la documentació a la qual tenim dret.

No entraré en sol·licituds de documentació d'altres àrees també de la seva conselleria que tampoc no ens envia, pendents des dels anys 2008, 2009 i 2010; ni en les dues queixes que hem fet a la Mesa del Parlament i que la Mesa ha acceptat. Em centraré en les relatives al tren de Manacor, que són el motiu de la reprovació d'avui i que consten reflectides una per una a la moció.

A la sol·licitud de documentació 3128/2008 -estam parlant de l'any 2008- demanàvem còpia de la pròrroga dels contractes de manteniment dels corredors ferroviaris; ja en el 2008 hi havia polèmica sobre el manteniment; per quina raó no ens la dóna? 2468/2010, contracte de manteniment dels corredors ferroviaris amb la UTE Lluís Sastre Vies i Obres; per què no el podem veure?

2470/2010, denúncies efectuades pels sindicats, el personal o el comitè d'empresa sobre la manca de seguretat del tren. Tan greu és el que diuen aquestes denúncies, Sr. Conseller?

2607/10, acta de recepció de les obres del tren de Manacor. Es va fer, vostè ho sap, amb el Govern en funcions, fins i tot es varen liquidar les obres amb el Govern en funcions l'any 2003. Quin problema hi ha perquè puguem tenir còpia de l'acta de recepció de les obres del tren de Manacor?

2608/10, certificacions d'obra del tren de Manacor. Tampoc no ho podem veure. Què es va pagar pel mur sinistral? Quins càlculs hi havia dins aquestes certificacions?

2609/10, llibre d'ordres de les obres del tren de Manacor, volem saber quines instruccions es feien d'aquestes obres quan es feien abans d'estar supervisades. Per quin motiu no podem veure el llibre d'ordres?

2610/10, còpia del modificat número 2, el famós modificat que ha causat tota aquesta greu situació, amb unes deficiències tècniques i jurídiques de tramitació molt importants. Per què no podem veure la tramitació del modificat número 2?

2916/10, informe del Sr. Cladera, professor de la Universitat, informe que vostè encarrega tot d'una després de l'accident; vaig tenir oportunitat de parlar amb el Sr. Cladera, em va dir que demanés còpia de l'informe i li vaig dir, "no saps com les gasten els del Govern, no me la donaran", i efectivament, no em volen donar la còpia de l'informe del professor de la Universitat.

O la 4517/10, que és el darrer informe fet per SGS Tecnos, SA, el famós estudi de deficiències de tota la línia i que detecta fins a 17 punts d'alt risc per a la circulació de trens. Per què no podem veure aquest informe?

És evident que en un tema tan polèmic voler amagar tota aquesta informació, és molt greu i mereix la reprovació de la conselleria per aquesta actitud. Nosaltres, Sr. Conseller, tenim dret a tenir aquesta documentació, és la Mesa la que decideix admetre a tràmit aquestes sol·licituds dels diputats i no diguem, a més, si estam parlant d'un tema com aquest.

El tercer punt de la moció, crec que també és bastant obvi. Es tracta de reprovar la falta de diligència de la conselleria a intentar que es compleixin els tràmits que la mateixa conselleria havien marcat i que haguessin garantit que sis mesos després de l'accident, les obres només fa un dia que en teoria han començat, perquè la veritat és que no sabem molt bé si les obres han començat o no.

Sense dubte la interpel·lació i la moció els han fet reaccionar, tanta sort que la vàrem fer, però ja deim que ha estat un inici un poc forçat. Idò bé, dia 24 de juny vostès varen adjudicar a SGS Tecnos, SA un estudi de deficiències de la línia i vostès marquen en el contracte que l'estudi s'havia d'entregar en dos mesos, però que en el primer mes s'havia d'entregar el projecte constructiu de tot el mur. Ho diu textualment el plec de prescripcions tècniques, diu: "*El proyecto incluye la redacción del proyecto de reparación del muro que provocó el accidente ferroviario. En caso de requerir refuerzo los tramos adyacentes al muro accidentado, el correspondiente proyecto constructivo se redactará de forma conjunta. Dicho proyecto deberá entregarse a la finalización del primer mes de contrato*". El primer mes finalitzava dia 24 de juliol, i el projecte no es va entregar fins a meitat de setembre, un mes i mig més tard del previst. Evidentment un mes i mig per qui va en cotxe oficial no és res, però per qui ha d'anar a Sineu sofrir retards considerables a causa de les obres d'electrificació del tren i després agafar un bus saturat, un mes i mig és molt important, Sr. Conseller. Per això reprovam que la conselleria s'hagi passat aquest estiu de vacances, sense exigir a la contractista els compliments dels terminis que vostè mateix havia posat.

I per últim plantejam al darrer punt de la moció que ja que vostès s'han torbat sis mesos a iniciar les obres i que aquestes tenen una duració de tres mesos, que almanco no siguin més de nou mesos; que facin vostès un seguiment i un control de les obres perquè es compleixi el previst i que només siguin nou mesos. La veritat és que pareix que no han començat amb molt de ritme, cosa que ens preocupa. Creim que s'ha d'aprovar aquest punt de la moció i s'ha de donar prioritat a aquest servei públic.

La veritat és que no vull pensar què hagués passat si el Partit Popular hagués tengut tancat el tren nou mesos i d'aquests nou, sis sense fer res. Nosaltres hauríem estat un poc els assassins del transport públic, però com que això ho fan vostès, la realitat és que això està bé. Aquesta és la realitat, per desgràcia, d'aquesta terra. El mateix amb el servei d'autobusos mentre durin les obres, va ser gràcies a aquesta diputada que va denunciar que la gent anava asseguda a les escales dels autobusos quan la conselleria ha reaccionat i ha reforçat el servei. Esperam que sigui la conselleria la que estigui a sobre del servei d'autobusos i no faci falta que el PP ho torni plantejar i que en tot moment el servei d'autobusos alternatiu compleixin una funció alternativa i no creïn encara més perjudicis als usuaris del transport públic.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Per part del Grup Parlamentari Mixt? No hi ha intervenció.

Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Llauger té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades i senyors diputats. Sra. Cabrer, entraré directament punt per punt a comentar i expressar la posició del nostre grup sobre els punts que conformen aquesta moció.

El primer punt parla de realitzar una auditoria tècnica i jurídica. Jo crec que sobre aquest tema ja hi ha hagut debats anteriors, hi ha hagut interpel·lacions, debats en comissió, i crec que sobre aquest debat ha quedat clar que per part de la conselleria hi ha hagut una posició de voler esbrinar de manera exhaustiva les causes de l'accident. De tota manera m'agradaria comentar que en aquesta posició, la conselleria ha tengut un especial esment de no entrar en una guerra partidista sobre quin govern té més o menys culpa, sinó que simplement s'ha adreçat a esbrinar les causes per tal de què hi hagi una ràpida reparació i que aquestes coses no tornin a succeir.

En qualsevol cas li voldria fer, perquè no quedi cap dubte i perquè en quedi constància, un breu recordatori d'allò que ja ha estat explicat per part del conseller en els anteriors debats en els quals he fet referència. Hi ha hagut un estudi per a la investigació de les causes del col·lapse del mur, contractat per la Fundació Universitat Empresa i encomanat a aquest doctor a qui vostè hi ha fet referència, Antoni Cladera, que és professor, voldria recordar-ho, titular d'enginyeria de la nostra universitat. Hi ha hagut un estudi també encomanat a l'empresa IGT per determinar les característiques del formigó i de l'acer del mur. Hi ha hagut també un estudi topogràfic. Hi ha hagut assajos de laboratori sobre els materials de construcció. Hi ha hagut també un estudi tècnic per a la verificació de la seguretat de la infraestructura de la línia entre S'Enllaç i Manacor, que és on es va produir l'accident i que va ser encarregat a una altra empresa diferent, l'empresa Tecnos.

Tota aquesta documentació ha servit de base per a les obres de reparació que ja s'han iniciat i a més ha estat remesa, ha estat enviada al jutjat d'instrucció que investiga la qüestió. D'aquesta manera considerem que l'auditoria que es demana és innecessària, perquè no afegiria res de nou a la informació de què ja disposen Serveis Ferroviaris de Mallorca i el mateix jutjat.

En el segon punt se'ns proposa la reprovació de la conselleria perquè no ha contestat unes sol·licituds de documentació, segons anuncia el text de la moció. En aquest segon punt entram en el joc preferit del Partit Popular durant aquesta legislatura, que és el joc dels consellers reprovats. El conseller Gabriel Vicens té l'honor de ser el conseller reprovat de la setmana, cada setmana en tenim un i aquesta setmana li ha tocat al Sr. Vicens. Jo crec que per part del Partit Popular si cada setmana reproveu un conseller diferent, però no fan la reprovació formal del Govern, la seva fórmula saben perfectament quina és, alguna cosa falla en la disponibilitat política del Partit Popular d'assumir les conseqüències de la seva posició política. Si realment volen reprovar tots i cada un dels membres del Govern, ja saben quina és l'eina parlamentària que els toca posar en marxa.

En qualsevol cas si el motiu d'aquesta reprovació és no haver contestat dins el termini corresponent alguna sol·licitud de documentació, és evident que es podrien reprovar totes les conselleries de tots els governs que hi ha hagut durant les distintes legislatures. Durant aquesta legislatura la Conselleria de Mobilitat i Medi Ambient ha rebut moltes sol·licituds de documentació, només de la Sra. Cabrer n'ha rebut més de 90 i la immensa majoria han estat contestades. Les que no han estat contestades s'estan preparant per ser contestades. Vostès saben perfectament com va l'administració. És evident que una conselleria ha de contestar les sol·licituds de documentació dels grups parlamentaris, però saben perfectament quines són les dificultats, quin és el col·lapse de feina que hi ha a les diferents conselleries. En qualsevol cas, la diligència d'aquest govern a contestar les sol·licituds de documentació que fan els grups parlamentaris és molt superior a la del govern anterior. L'única cosa que podria ser reprovable és que hi hagués una intencionalitat política d'amagar informació. Aquesta intencionalitat política és evident que no hi és. Per tant, no hi ha lloc -entenen nosaltres- a una reprovació, per tant, votarem en contra d'aquest punt.

El tercer punt és de nou insistir en la idea de la reprovació de la conselleria, en aquest cas perquè hem incomplert el termini establert per fer aquests estudis tècnics necessaris per reprendre les obres i per fer les obres de reparació. Nosaltres entenem que no s'ha incomplert cap termini, no voldria entrar en excessius detalls, però el contracte amb l'empresa que havia de fer el principal informe, l'empresa Tecnos, es va signar dia 2 de juliol i es va acabar abans de complir-se el termini d'un mes que se li donava. I després per part de SFM també s'han complert els terminis, en qualsevol cas hi ha hagut una posició de desglossar el projecte de reparació a fi de fer una adjudicació més ràpida de les obres i que les coses es puguin fer de la manera més adequada, però nosaltres entenem que ni Serveis Ferroviaris de Mallorca, ni la conselleria, ni tampoc l'empresa adjudicatària no han incomplert terminis. En qualsevol cas la referència que ha fet la portaveu del Partit Popular al mes de vacances que ha fet la conselleria, ens ho prendrem com una broma perquè un que ha viscut de prop aquest estiu la Conselleria de Mobilitat, per coneixença de l'equip directiu, això de mes de vacances -insistesc- només ens ho podem prendre com una broma d'un cert mal gust. Per tant, aquest punt tercer també el votarem en contra.

I ens queda el punt quart, on s'instaura el Govern a què les obres de reobertura del tren de Manacor siguin una prioritat. En aquest cas el nostre vot serà favorable, no pot ser d'una altra manera, perquè, a més, entenem que aquest govern ha fet una prioritat de la intenció de poder fer una obertura ràpida d'aquestes obres. Ho demostren tots aquests estudis que ha encarregat i als quals ja hi hem fet referència i ho demostra el fet de què les obres ja s'han iniciat, tal com s'ha dit en els mitjans de comunicació.

La idea que ha apuntat la portaveu del Partit Popular que s'han iniciat les obres perquè s'ha reaccionat al debat d'interpel·lació i al debat de moció, permeti'm, Sra. Cabrer, que també ens ho prenguem com una broma. No vol dir que el Govern no hagi de tenir en compte el debat ni les posicions dels altres grups parlamentaris, però el Govern ha fet una prioritat i ha intentat una reobertura el més ràpida possible, no perquè hi hagi un debat parlamentari, sinó perquè creu que és el millor possible en interès dels usuaris. Jo crec que les coses s'han fet de manera ràpida, però també s'han fet de manera escrupolosa en els tràmits i que és una cosa que convé fer, ser escrupolós amb les trametes, perquè les coses es facin bé, amb seguretat jurídica i seguretat material, si volen, és una cosa necessària.

Respecte del servei alternatiu d'autobusos. La portaveu del Partit Popular també ha apuntat cap la idea que ho hem fet o ho hem reforçat, perquè ho ha demanat el partit de l'oposició. Repetesc la idea, els departaments del Govern de les Illes Balears han d'escoltar i han de tenir en compte les posicions de tots els grups parlamentaris, però és evident que si s'ha posat el millor servei possible d'autobusos per completar aquesta línia o per suplir les deficiències d'aquesta línia que havia quedat tancada, no és perquè hi hagi unes denúncies, o unes demandes per part del partit de l'oposició, sinó per convenciment que s'havia de fer i per ganes de fer el millor servei possible als usuaris que s'havien vist sense possibilitat d'utilitzar el tren, tal com ho feien fins el dia de l'accident. Hi ha hagut uns autobusos, s'han ajustat a la demanda, s'han reforçat els cap de setmana i en el moment en què eren més necessaris. Hi ha hagut autoritzacions per dur-hi les persones de manera més adequada al volum de trànsit que tenia. S'han fet accessibles per a discapacitats. És a dir, s'ha actuat de la manera en què ha d'actuar un govern que fa del transport públic una prioritat i un objectiu de primera importància política.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Dalmau.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La intervenció del Grup Parlamentari Popular en el context de la passada interpel·lació al conseller de Mobilitat es va iniciar acusant el Govern de tres coses: obscurantisme, hipocresia i manca de gestió. Vostès varen acusar abans d'escoltar, no és notícia, ja ens hi tenen acostumats, però de vegades cal escoltar amb més atenció per no caure en la demagògia fàcil i barata. Mirin, aquesta és una moció derivada d'una interpel·lació que havia de servir per retre compte de les accions d'aquest govern

davant l'accident succeït a Sineu. Una oportunitat, la de la interpel·lant, d'escoltar amb atenció les mesures que es posaven en marxa per aclarir, com més aviat millor, la problemàtica que aquest accident suscitava als usuaris del tren. Una ocasió especial per estar al costat del Govern i donar suport a les accions necessàries per tal de resoldre el problema com més aviat millor, garantint la seguretat dels usuaris del transport públic. Res més enllà de la realitat.

Va perdre totes aquestes oportunitats i sense preocupar-se en cap moment dels usuaris d'aquesta infraestructura tan important, en cap moment vostè no cita els usuaris d'aquesta infraestructura del tren fins a Manacor. Va aprofitar per dubtar dels tècnics, que actualment estan fent la seva feina; va qüestionar un professor de la Universitat; va fer bandera, vostè, va fer bandera de la transparència; i sobretot va faltar al respecte a un enginyer i va caure en el fàcil victimisme de "què hagués estat de mi si hagués fet jo això"; de la seva gestió m'estim més no fer-ne ni un comentari, la coneixem massa, una gestió tan aiguada com el metro i les autovies d'Eivissa...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

...aquella trinxera que és més bé un safareig per on passen els cotxes i una gestió un tant desafortunada que ens va sortir ben cara.

Mirin, és totalment incongruent preocupar-se des de l'oposició de la necessitat d'un millor transport públic, quan a l'hora de governar no fan ni una passa en aquest sentit. Són els defensors a ultrança...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

...del tren, però a l'oposició i mai al Govern. Quan vostè gestionava, Sra. Cabrer, se'n recorda de quina va ser l'única actuació per millorar la connectivitat amb Manacor? La frustrada autovia d'Inca fins a Manacor. Aquesta va ser l'única actuació en matèria de transport, però no públic, sinó privat de la consellera Cabrer per millorar la connectivitat amb Manacor...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades! Els deman una mica de silenci. Continui, Sr. Diputat.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Una altra de les obsessions que vostès no han superat és fer les coses de qualsevol manera, però aviat i fora miraments, que les eleccions són aquí devora. Això té un nom, s'ha encunyat un nou terme, això es diu "fer un metro". Un metro té una nova acceptació en el diccionari: infraestructura feta per ordre presidencial, que no existeix en el Pla director sectorial de Transports, que s'ha de desenvolupar en un termini molt breu per inaugurar-ho dos mesos abans de les eleccions i com que tanmateix fins el setembre no plou no s'ha de passar gens de pensa. Aquest és el nou encunyament d'aquesta nova definició.

I, Sra. Cabrer, aquest govern no està disposat a fer metros!, no està disposat a fer metros, està disposat a fet les obres necessàries per millorar les infraestructures i apostar pel transport públic de bon de veres, tardí el que tardí i costí el que costí. Aquesta és, aquesta és, ... si m'ho permeten ...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Llinás! Sra. Llinás, una mica de serietat! Per favor!

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

I aquesta és, senyores i senyors diputats, la voluntat del Govern. Un govern que està disposat a resoldre totes les deficiències existents per tal de posar en marxa de nou el servei de tren fins a Manacor. Però és farà bé i tardarà, com comentava, el que hagi de tardar. Per això la nostra crida a la paciència dels usuaris perquè entenguin que aquesta obertura del tren tan sols serà possible quan se superin tots els criteris tècnics necessaris que garanteixin la seguretat d'aquesta infraestructura.

En aquest cambra hi ha un determinat grup parlamentari a qui no li agrada el tren i els fa nosa, el Grup Parlamentari Popular. No l'entenen com un autèntic motor vertebrador de la nostra societat, com a garant de la igualtat i l'accessibilitat de tots els mallorquins i mallorquines. Des del Grup Parlamentari Socialista només els deman una cosa, que siguin congruents, que defensin tant el tren quan governen com quan estan a l'oposició, contràriament, continuïn fent el que fan, no són gens creïbles.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Dalmau. Sra. Cabrer, si vol fer ús de la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Dalmau, jo tenc una sort que vostè no té, que jo no he de ser hipòcrita, i vostè ho és, vostè ho és, hipòcrita, però molt hipòcrita.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

I sap per què és hipòcrita? Perquè a mi m'han perseguit amb milions i milions d'euros: 2,5 milions del metro, 1 milió d'euros de les carreteres d'Eivissa; però vostès, el seu president; el gerent d'SFM que és director general; el fals enginyer, encara no s'ha temut que és un fals enginyer que no té la titulació i que firmava com a enginyer, ells varen fer l'infraestructura més perillosa per desgràcia que hi ha a l'illa de Mallorca, que és el tren de Manacor. I d'això vostès no volen saber res, no volen fer cap auditoria. Això és ser hipòcrita. Jo no tenc cap necessitat, el que és meu està tot auditat amb milions i milions d'euros en els diaris cada dia. El seu de puntetes. Això no, això no, Sr. Dalmau.

(Aldarull a la sala)

Per tant, jo aquí amb la cara ben alta, vostès no, vostès no tenen la cara alta perquè vostès no volen saber què va passar amb aquesta infraestructura. Vostès no volen explicar per què es recepcionaren i es liquidaren les obres amb un govern en funcions; per què es feia un mur on no hi havia cap càlcul ni cap plànol, es feia abans d'un informe de supervisió, és d'això que parlam, d'aquesta hipocresia.

Per tant, aquest és l'avantatge que jo tenc sobre vostè, però començaré amb els altres punts de la moció als quals volia fer referència.

Començam pel tema de la sol·licitud de documentació, que em diguin que no hi ha intencionalitat política a no donar-me la sol·licitud de documentació justament relativa al tren de Manacor, 20 relatives al tren de Manacor, la veritat, jo crec que sí se'ls veu el llautó. Miri, tenia la confiança que avui a la meua casella hi hauria qualche cosa d'això que fa anys que deman, però resulta que no, ni tan sols tenen la decència de donar cap documentació tenint la moció d'avui. Per tant, jo crec que sí que és un motiu suficient de reprovació perquè estam parlant d'un tema molt greu on hi ha una persona que encara té seqüeles molt greus. No parlam de qualsevol tema. Per tant, això sí que és ocultisme.

Dir que no s'ha incomplert cap termini en l'entrega del projecte constructiu quan està clar el que deia el contracte, que en un mes s'entregaria el projecte constructiu, s'havia d'entregar el mes de juliol. Jo tenc la roda de premsa que va fer el conseller dia 9 de setembre de 2010, on va dir: "l'informe final s'ha lliurat avui mateix a Serveis Ferroviaris de Mallorca". Fins a mitjans de setembre no es va entregar el projecte constructiu del mur quan estava previst que s'entregàs el mes de juliol. I, això què ha significat? Doncs, significa que fa un mes i mig que les obres podrien haver començat i per a tota aquesta gent que va asseguda, ja dic, a les escales dels autobusos crec que seria molt bona notícia poder tenir ja les obres un mes i mig avançades.

Però -ja dic- vostès tenen cera del corpus amb aquest tema, és igual si estan sis mesos a començar les obres, és igual si la gent va amb els autobusos asseguda... això és el transport alternatiu entre Sineu i Manacor. Nosaltres per ventura proposàvem una autovia, però vostès fan asseure la gent a les escales dels autobusos. No sé que és pitjor, Sr. Dalmau.

En definitiva, a mi de tots els punts de la moció sobretot és el primer, el primer és donar compliment a una proposta de resolució aprovada en aquest plenari fa tres setmanes, no fa dos anys, fa tres setmanes. I ens diu el Sr. Llauger que és innecessari. No és que sigui necessari o no, és que és la seva obligació, és que s'ha aprovat, qui ha decidit que sí és necessari és aquest parlament, la majoria d'aquest parlament, és que vostès ni tan sols respecten la divisió de poders ni l'acció de control ni les majories parlamentàries. Qui ho ha decidit, ja està presa la decisió, és aquest parlament. Vostès no ho han de trobar ni bé ni malament, ho han d'acatar, ho han de complir, perquè per això regeixen les regles del joc democràtic que hi ha i vostès governen en minoria.

En definitiva, senyores i senyors diputats, jo crec que nosaltres, des del Partit Popular, hem passat persecucions molt dures tota aquesta legislatura, però pel que nosaltres no passarem és perquè vostès puguin fer parts i quarts; perquè vostès puguin auditar allò que els va bé i una altra infraestructura molt pitjor no la vulguin auditar perquè no els va bé; perquè els fa por; perquè vostès puguin estar durant sis mesos sense començar les obres d'un servei públic, si hagués estat el Partit Popular evidentment no hagués estat possible; perquè vostès puguin dir que sí que poden ocultar informació al Parlament i evidentment si ho feia el Partit Popular seria poc menys que un escàndol; perquè vostès puguin dur a la gent amb un servei alternatiu d'autobusos tercermundista i el Partit Popular, evidentment, hauria estat més o menys un assassí del transport públic; perquè vostès puguin acomiadar personal sota una suposada responsabilitat disciplinària i d'altres que no arriben ni a tècnics, els tenen dins el Consell d'Administració dels Serveis Ferroviaris de Mallorca.

Per tant, senyores i senyors diputats, jo crec que a vostès se'ls podria aplicar en tota regla la dita mallorquina que diu: en parlar de mi, no ric.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Acabat el debat procedirem a la votació.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Sí, Sra. Presidenta, hi ha votació separada, els punts 1, 2 i 3 per un costat i el punt 4.

LA SRA. PRESIDENTA:

Demana votació separada, Sr. Diputat. Molt bé.

Per tant, puc entendre que el punt número 4 quedaria aprovat per assentiment?

Passam a votar, idò, doncs els punts 1, 2 i 3 de la Moció RGE núm. 5407/10. Passam a votar i votam.

A favor, 25; en contra, 21. Per tant, queda aprovada la moció.

(Aldarull a la sala)

Passam ara al punt quart de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 970/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a ubicació del col·legi públic Sa Graduada de Maó.

En primer lloc debatrem la RGE núm. 970/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a ubicació del col·legi públic Sa Graduada de Maó.

Pel Grup Parlamentari Popular per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta. Duim per al seu debat i aprovació una proposta que per al nostre grup és de gran transcendència i que també -ho sabem- no està exempta d'una certa polèmica. La proposta que presentam avui pretén, i ho dic sincerament, ordenar millor les infraestructures educatives a la ciutat de Maó. Mitjançant aquesta proposta d'acord pretenem precisament açò, arribar a un acord, trobar una solució a una situació que està enquistada des de fa anys, una solució que doni satisfacció a totes les parts.

És possible trobar un nou edifici per atendre la històrica reivindicació de l'escola d'adults de Maó que manté una llarga lluita des de fa més de vuit anys? És possible mantenir l'escola de Sa Graduada en el seu lloc original tot atenent les reivindicacions dels pares i de les mares d'aquesta escola? És possible construir una nova escola de primària en el municipi de Maó per atendre les necessitats educatives d'aquest municipi?

Jo crec, sincerament, que és possible donar una resposta afirmativa a totes aquestes preguntes, però abans permetin-me que recapituli per tal de contextualitzar millor el moment actual.

Va ser durant l'anterior legislatura quan la Conselleria d'Educació, tot procurant atendre la necessitat d'escoles de primària que hi havia i que encara hi ha en el municipi de Maó, va promoure la construcció d'una nova escola de dues línies en aquest municipi. Aquesta escola es va decidir ubicar-la a la Via de Ronda de Maó, en un solar ofert a l'efecte per l'Ajuntament de Maó. La Conselleria d'Educació així ho va comunicar per escrit a les parts, un escrit en què s'informa que la decisió de trasllat de l'escola de Sa Graduada és de l'ajuntament. Al mateix temps es posava damunt la taula una necessitat, una vella

reivindicació de l'escola d'adults que fa anys que lluita per aconseguir, amb tota raó i amb tota justícia, un espai adequat per desenvolupar la seva tasca docent, una escola nova, en definitiva.

Posades aquestes necessitats educatives es va escollir el que en aquell moment semblava l'opció més adequada, bàsicament perquè no hi havia oposició a cap de les decisions que es varen prendre, traslladar l'escola de Sa Graduada al nou edifici de la via Ronda i transformar l'antic edifici de Sa Graduada en una escola per a persones adultes. En aquell moment totes les parts hi estaven d'acord: Conselleria d'Educació, ajuntament, Consell Escolar de Sa Graduada, mares i pares i l'escola d'adults. No entrem ara a valorar si la proposta es va votar en el Consell Escolar o no, no entrem ara a valorar si el Consell Escolar comptava amb tota la informació a partir de la qual poder adoptar la millor decisió, però pocs mesos després les circumstàncies que havien propiciat aquelles decisions canvien, l'APIMA de Sa Graduada demana que es replantegi la situació arran de noves informacions amb les quals en aquell moment anterior no es comptava.

L'APA esbrina, per exemple, que la reforma de l'edifici per a l'escola de primària és possible, al contrari del que representants de l'ajuntament els havien informat per escrit - torn a insistir. I s'obre una important iniciativa ciutadana de la mà de l'anomenat Centre Viu que reivindica la reforma de Sa Graduada i que l'escola d'infantil i de primària resti on és ara i que es construeixi un nou edifici per a l'escola de persones adultes respectant -com dic- Sa Graduada.

La recollida de més de 5.000 firmes, 5.000 firmes de ciutadans donant suport al no trasllat de totes les associacions de pares i de mares d'alumnes, del Col·legi d'Arquitectes de Menorca, de l'Associació de Comerciants del Centre de Maó, del GOB, de Comissions Obreres i de la Plataforma per a la mobilitat sostenible avala -com dic- el suport social amb què compte aquesta iniciativa ciutadana que defensa no només Sa Graduada sinó també un concepte de ciutat on se situïn les infraestructures en el centre del nucli urbà i no a les rodalies.

L'AMPA de Sa Graduada defensa que aquesta és l'única escola que queda en el centre de Maó i que conforma un equipament de barri de primer ordre. El trasllat obligaria que els veïns s'hagin de desplaçar més enfora del centre, fet que amb seguretat obligarà a emprar el cotxe en tost d'anar-hi a peu. Entre tant, l'escola de Sa Graduada cau a l'oblit, no s'hi fan reformes des de no se sap quan, i les necessitats, les mancances, augmenten. No s'hi inverteix pensant en el projecte de futur i tot en conjunt fa que el professorat es desmotivi i que vegi com a única solució el trasllat a la nova escola, fa que els pares i mares d'alumnes perdin l'esperança de mantenir, per tant, la seva qualitat de vida.

Una altra circumstància que fa que es replantegi el trasllat és la necessitat de noves escoles en el municipi maonès. És cert que fa trenta anys que no es construeixen noves escoles a Maó, i aquesta manca d'infraestructures es constata en la saturació que tenen alguns centres escolars i en la impossibilitat que els pares i les mares puguin escollir lliurement el centre en què volen que els seus fills es formin. Hem pogut comprovar com a l'inici d'aquest curs escolar han duit més barracons, com hi ha hagut més saturació, hem vist com les ràtios d'alumne per aula es desbordaven a alguns centres. Tot això assenyalava que el municipi maonès necessita d'una nova escola d'infantil i de primària.

I finalment, per acabar, l'escola d'adults. He dit abans que és una vella i justa reivindicació que es compti amb un centre adequat per a la formació de persones adultes. És un col·lectiu viu, creixent, i les matrícules d'aquesta escola ens demostren any rere any que hi ha una forta demanda. Creim necessari que comptin amb un centre adequat, nou, modern, en el qual desenvolupar la seva tasca. És un projecte que venim estalonant des de fa molt de temps i entenem que en el municipi, en el centre de la ciutat, hi ha llocs, hi ha edificis que una vegada rehabilitats podrien donar a la perfecció aquest servei.

Ja sé que ens diran els grups que donen suport al Govern, que si la decisió va ser presa per consens de les administracions de llavors, governades unes pel PP i unes altres pel PSOE; que no fa falta comptar amb una nova escola perquè la massificació no és tal a la nostra illa i manco en aquest municipi en concret; que si hem alterat un acord institucional que era bo; etc. Però, senyores i senyors diputats, jo som dels que pensen que en política s'han de prendre decisions atenent les peticions dels ciutadans, atenent les seves necessitats i rectificar per millorar hauria de ser una de les accions que figurés en el programa de qualsevol que hagi de prendre aquestes decisions. En aquest cas no és que es rectifiqui un error, que jo entenc que no ho és, sinó que es proposa rectificar per donar solució a un problema que no es va observar en el seu moment.

La proposta que presentam avui depèn, evidentment, de la voluntat política dels que governen, l'esforç que demanem a les administracions, l'esforç pressupostari principalment, és perfectament assumible: continuar amb les obres de la nova escola de la Via de Ronda, rehabilitar l'escola de Sa Graduada com a escola infantil i de primària, i que es construeixi o es rehabiliti un nou centre per a l'escola d'adults. Són inversions totes elles en educació, són inversions de futur per a un futur millor per als ciutadans de Maó perquè que millor que invertir en els nostres joves, en la seva formació. Em volen dir vostès que el seu govern no pot assumir aquest compromís de futur?

Des d'aquesta tribuna estenem la mà -ho dic sincerament- per aprovar junts aquesta proposta, adquirir aquí avui un compromís de futur aprovant aquesta iniciativa no deixa vencedors ni vençuts, els asseguro que el Grup Popular, si el vot és unànim, no en farà més qüestió i donarà suport a totes les accions que el Govern balear dugui a terme per aconseguir aquest objectiu, perquè entenem que totes les parts hi guanyen, hi guanyaria l'escola d'adults, hi guanyaria l'escola de Sa Graduada i hi guanyaria, en definitiva, una millor educació i formació, i açò, només açò, és el que ens ha d'importar.

Vull, per acabar, recordar exactament què diu la nostra proposta perquè consti expressament en el *Diari de Sessions*. El primer punt diu que s'insti el Govern a revocar la decisió de trasllat de l'escola de Sa Graduada al nou centre que es construirà a la Via de Ronda de Maó, Camí d'en Guixó. El segon punt insta el Govern de les Illes Balears a elaborar i a executar el projecte de reforma de l'escola de Sa Graduada el més aviat possible amb l'objectiu que l'escola de primària resti a la seva ubicació actual. I finalment, instam, sol·licitam a l'Ajuntament de Maó i al Govern de les Illes Balears que treballin conjuntament per aconseguir el lloc per ubicar la nova escola d'adults de Maó i a elaborar i a executar el seu projecte en la major brevetat possible.

Açò és simplement i concretament el que demanam. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. En el torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Mixt? No hi ha intervencions.

Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds? El Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Jo he escoltat amb molta, moltíssima atenció la intervenció del Sr. Gornés, la veritat és que ha utilitzat un to mesurat, que sempre és d'agrair, intentaré fer el mateix, no sé si em sortirà, però ho intentaré.

Ara, crec sincerament que qualsevol debat d'aquestes característiques ha de partir de la realitat global i no només d'una visió parcial que és la que vostè ens ha donat des d'aquesta tribuna. Les coses són com són i han succeït com han succeït i no han succeït talment com ens ho ha explicat vostè. Jo crec que no és just acomodar els fets a una idea prèvia, els fets són els que són i les idees prèvies s'han de deixar estar i contar els fets sense fer-los casar amb allò que es vol que diguin. Jo crec que és açò el que ha fet, Sr. Gornés, que ha dit només allò que més li convenia de tot el procés i ha deixat sense dir moltes altres coses. Per què dic açò? Jo crec que si vostè ha fet un breu exercici de memòria, jo també en vull fer aquí un altre, perquè s'han de saber totes les circumstàncies i no només unes quantes.

Permetin-me llavors que centri l'inici d'aquesta reflexió en la posició de la meua formació política, PSM-Verds, i ens remuntem a les acaballes de la legislatura 1999-2003. L'escenari és l'Ajuntament de Maó, allà se signa -repetesc, a principis de 2003- un protocol d'intencions entre el Consell Insular de Menorca, les conselleries d'Educació i Cultura, per una part, i Treball i Formació, per l'altra, del Govern de les Illes Balears, i el mateix Ajuntament de Maó. Aquest document després de molts de mesos de treball dibuixa ja una solució per a la greu problemàtica a l'escola d'adults de Maó. Les administracions signants: les dues conselleries del Govern,

l'Ajuntament de Maó i el consell insular es comprometen a la construcció a Maó d'un centre integral per a la formació de persones adultes, en el lloc precisament on ara es fa la nova escola de primària.

Aquest edifici havia de replegar en sol edifici les encara avui malauradament disperses seus de formació, reglada o no, que les diverses administracions, insular, autonòmica i municipal, tenen repartides per dins Maó. Per cert, i açò sense parlar per a res de cap trasllat de Sa Graduada, ni per un sol moment, i per cert, li record que Sa Graduada no fa -vostè ha dit que no se sap ni de quan no s'ha fet reforma-, li vull recordar que jo, sent delegat d'educació, la primera planta es va reformar sencera, legislatura 1999-2003; es va deixar per a una posterior fase la segona i la resta vostès, a la legislatura que van governar, no hi van fer res a Sa Graduada, açò també ho ha de reconèixer, i açò són papers que poden cantar i que es poden demostrar.

Però tornem a aquesta proposta de centre integral per a la formació de persones adultes, aquesta proposta, treballada conjuntament amb l'Associació d'Ensenyament d'Adults, era nova i pretenia i permetia optimitzar els recursos, a la vegada que plantejava una passa en una cosa que és substancial avui en dia en la formació, la coordinació de les distintes branques de formació, açò era la nostra proposta.

Com he dit abans, jo conec bé el tema, perquè el vaig viure, ocupava el càrrec de delegat d'educació a Menorca, i li asseguro que vaig treballar de valent per propiciar aquest acord, que suposava aportació de finançament per part de totes les administracions i també suposava una solució definitiva, innovadora i oberta al futur per a la problemàtica de l'escola d'adults, que a hores d'ara no s'ha solucionat, sinó que de cada vegada empitjora. I d'això en parlam des de fa vuit anys, quatre de govern del Partit Popular, tres i escacs d'un govern progressista.

Aquesta era l'opció del PSM, aquesta és la nostra proposta i aquesta era la nostra solució, però van arribar eleccions del ..., i més ben dit, varen arribar les eleccions del 2003 i açò és l'opció que el nostre partit va posar dins el seu programa electoral.

El Partit Popular va obtenir majoria en aquelles eleccions i, com és lògic, legítim i just, naturalment va formar govern. La proposta del centre integrat no tan sols no va ser tinguda en compte, sinó que va ser absolutament rebutjada, absolutament rebutjada, desestimada per inviable, per cara; jo li vull recordar que, ja sent diputat en aquesta cambra, en el primer debat pressupostari vaig presentar esmena en aquest sentit i amb una quantificació mínima, només com a un inici per al debat i vaig defensar que s'hi sumés el Govern, el Govern ho va rebutjar, desestimar absolutament.

Facem en aquest punt de la història d'aquesta memòria que fem, facem un parèntesi i anem a llegir una frase molt concreta de la proposició no de llei, de la seva proposició no de llei, Sr. Gornés, diu: "L'Ajuntament de Maó i la Conselleria d'Educació del Govern balear varen decidir unilateralment traslladar aquest col·legi a un altre centre de nova planta". Açò no és cert, Sr. Gornés, açò no és cert, l'Ajuntament de Maó no va decidir res, qui va decidir va ser la Conselleria d'Educació, li explic, ho he viscut.

Tornem al fil de la història: el Partit Popular, ja en el Govern, va proposar el trasllat de Sa Graduada a un centre de nova planta. Com que havien desestimat al camí d'en Guixó fer el centre integral, van dir traslladarem allà Sa Graduada. La proposta va ser de la Conselleria d'Educació, dirigida per l'actual portaveu adjunt i llavors conseller, Sr. Francesc Fiol, a qui desig, faltaria més, que es recuperi tan ràpidament i satisfactòriament com sigui possible, però va ser el conseller d'Educació del Govern popular qui va llançar aquesta proposta. I no ho neg, és cert que l'Ajuntament de Maó, des del batle al regidor, que era de la meua formació política, ho vam acceptar, ho vam acceptar, com també ho va acceptar el claustre de professors, ho va acceptar el consell escolar, on hi ha representació dels pares d'alumnes, sense cap posicionament en contra, van acceptar la seva proposta.

Allò que no ha explicat vostè, no dic que vulgui amagar, però almanco no ho ha dit, és que la Conselleria d'Educació, ja, repetesc, en mans del seu partit, va fer saber a l'Ajuntament de Maó que descartava la construcció del centre integral de formació de persones adultes, que és el que l'Ajuntament de Maó defensava, i que bé o s'assumia el trasllat de Sa Graduada a un centre nou i es destinava l'edifici d'escola d'adults, l'edifici antic, anterior de Sa Graduada per a escola d'adults, o ens podíem oblidar d'una nova ubicació per a l'escola d'adults, que des de fa anys, vostè mateix ho ha acceptat, té una situació precària. No l'estic enganant, Sr. Gornés, jo les vaig viure aquestes converses, les vaig viure.

Per tant, jo no dic que ens fessin un xantatge, sinó que simplement estic constatant quina era la seva política, que és la política que ens ha dut a la situació actual. L'Ajuntament de Maó, governat per PSOE i PSM, en ares del consens i sobretot, sobretot, per a no retardar més la trobada d'una solució per a l'escola d'adults, va acceptar la proposta de la Conselleria d'Educació, la proposta del Partit Popular. Vam renunciar al nostre projecte, a instàncies seves, per trobar una solució ràpida per a l'escola d'adults, a instàncies seves. Ací anaren les coses i li asseguro, Sr. Gornés, que no m'he distanciat ni un mil·límetre de la veritat.

Jo, després, vaig parlar més d'una vegada amb el Sr. Rafel Bosch, vostè ja sap que era el director general de Planificació i Centres, que és el que va dur les negociacions sobre aquest tema. Hi ha declaracions fetes seves, fetes també pel conseller, fetes pel Sr. Munar, el seu delegat d'Educació, on lloen la solució aquesta que ara vostè mateix aquí rebutja, diuen que és excel·lent, que és la millor proposta, i ara vostès no tan sols la rebutgen, sinó que de qualque manera no tan subliminal, perquè està en el text, diuen que va ser una decisió unilateral de l'Ajuntament de Maó i de la Conselleria d'Educació; no senyor, unilateral de la Conselleria d'Educació que l'Ajuntament de Maó, per responsabilitat i en ares del consens, va acceptar.

Jo li puc dir, Sr. Gornés, quines eren les raons que els seus companys de partit, llavors en el Govern, van exposar per justificar la proposta, ja li dic vaig rallar amb el Sr. Rafel Bosch diverses vegades, a mi no em convenia, li puc dir que no em convenia, m'agradava més la nostra proposta, però el Sr. Bosch em deia que el prioritari era donar una solució a l'escola d'adults, això era el prioritari; que era inassumible econòmicament, i açò ho deia el 2004, 2003, perdó 2003 bé ho dic, que era inassumible econòmicament fer un centre d'infantil i primària i a la vegada fer un centre d'adults, açò ho deia el Sr. Rafel Bosch; que el trasllat de Sa Graduada no suposava cap drama perquè no es traslladava massa lluny i no hi havia massa problemàtica, açò eren els arguments del Sr. Rafel Bosch en aquell moment. I li dic, em pot creure o no, que me les va dir a mi personalment, i a més li puc dir on me les va dir la darrera vegada, la darrera vegada va ser un viatge a Finlàndia que vostès i jo vam compartir amb el Sr. Bosch i em vam rallar llarg allà, vull dir que no l'engany.

Què ha canviat, Sr. Gornés, per què, què és el que ha canviat? Perquè aquests arguments que vostès defensaven tan fortament ara ja no valguin, per dir blanc allà on abans deien negre? O ja no és prioritària l'escola d'adults? Creu ara que en plena crisi econòmica, en plena crisi econòmica és més assumible pressupostàriament del que ho era quan el Sr. Rafel Bosch deia que no era possible?

Sincerament, de vegades hi ha coses que no són entenedores. I senyor, no empri aquesta frase tan suada de què rectificar és de savis, no ho ha dit així, però ho ha volgut dir; jo crec que de vegades rectificar és bo, és cert, però si s'accepten els errors, si s'accepten, i a més la rectificació es basa en els mateixos paràmetres, si no, perdoni que li digui, de vegades no és de savis sinó d'oportunistes. I a mi em fa por que no hi hagi un poc d'oportunisme polític en la seva presa de posició sobre el tema de Sa Graduada.

I no em parli de massificació, no em parli de massificació, perquè és cert que a Maó hi ha massificació, però també és cert que no n'hi ha més els dos darrers cursos que en els cursos anteriors, i ho sap perfectament vostè, perquè hi ha hagut una baixada de la immigració i també hi ha hagut l'oferta de més aules. I a més, no em parli d'immigració quan el seu portaveu, a un debat sobre política econòmica, va proposar al president del Govern que per rebaixar la despesa augmentéssim els al·lots, els alumnes per aula, i això ho va dir des d'aquesta tribuna. Per tant, o tots moros o tots cristians, no de vegades val una cosa i de vegades una altra.

Però bé, ja per acabar, vull deixar clares un parell de qüestions, des de la nostra formació política respectam el posicionament i els arguments del parc de Sa Graduada, els respectam i fins i tot podem entendre'ls. Miri, jo fins i tot li donaré munició, si vol, per poder-me contestar quan torni pujar dalt la tribuna, fa uns anys jo vaig defensar, i molt durament, contra l'Ajuntament popular de Ciutadella que no es traslladés el col·legi públic Joan Benejam per fer-hi oficines per a l'ajuntament, i fins i tot, pot llegir el *Diari de Sessions* de la Comissió d'Educació, vaig defensar que no es traslladés, no s'eliminés Sa Graduada d'Eivissa, ho pot emprar com vulgui, és cert; però hi ha una diferència molt grossa, aquests dos centres perdien la funció educativa, la funció educativa de Sa Graduada si hi ha un trasllat no es perd, i és una diferència substancial.

Però de tots modes, ...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Riudavets, ha d'anar acabant.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Acab tot d'una, crec que m'hauré deixat moltes coses pel camí, amb açò de voler donar un to tranquil (...) anar de ver.

Miri, vostè ha proposat que en parlem, que en tornem parlar, jo estic d'acord que es pot parlar de tot, es pot parlar de tot, no li diré que no, però, Sr. Gornés, jo crec que nosaltres hem estat fidels a uns compromisos que vam signar amb vostès, o a un consens que vam signar a instàncies seves; vostès han canviat d'opinió des d'un punt de vista que jo crec que és bastant deslleial, bastant deslleial, i des de la deslleialtat és difícil que ens puguem entendre. Ens han enganat una vegada, ha d'entendre que no ens fiem gaire; en tot cas, jo no sé com acabarà tot, no sé com acabarà, en tot cas el que no voldria seria que acabés una altra vegada sent perjudicada l'escola d'adults, perquè vostès, una proposta seva, al final han fet anques enrera.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, som aquí avui per debatre una matèria que podria semblar molt local, es tracta de la ubicació d'una escola d'infantil i primària a una de les ciutats de la nostra comunitat autònoma, l'escola aquesta denominada Sa Graduada, abans *Escuela Graduada de Niños Primo de Rivera*. Aquesta escola, com el seu nom indica, va ser inaugurada l'any 1929, en el que era en aquell moment els afores de Maó, al mateix que s'obria precisament un nou carrer, Josep Maria Quadrado, i es va fer pensant a fer un equipament modern a un lloc ben ventilat, segons la terminologia de l'època, i amb prou espai per a l'esbarjo i els jocs a l'hora del descans. Un lloc, a més, situat en el que l'ajuntament tenia planificat com l'ampliació de la ciutat, quants paral·lelisme com ara.

El mateix va passar amb altres centres educatius, els anys seixanta amb l'institut Ramis i Ramis; els anys setanta, amb l'Escola Verge de Gràcia, i poc després amb l'Escola Verge del Carme, tots ells situats, edificis foscos, gairebé sense pati, sense menjador o una mínima pista esportiva i sense possibilitats d'ampliació per acollir les millores, les noves necessitats educatives del moment. Centres que actualment estan situats a zones densament poblades i que són necessaris, fonamentalment necessaris.

Però aquests dos darrers anys a Maó assistim a una estranya polèmica, la comunitat escolar d'una escola de Maó es troba dividida: una part desitja traslladar-se a una escola nova i l'altra part vol que es reformi la vella. Aquesta situació no és bona ni agradable i fa que es dediquin molts esforços que haurien d'anar dirigits a la formació de l'alumnat, a argumentar en un i altre sentit. Aquesta problemàtica no s'hagués encetat si l'escola nova que necessitava Maó s'hagués construït en el seu moment, a la legislatura 2003-2007, quan es va veure la necessitat a causa de l'augment demogràfic que hem tingut totes les illes pel fenomen immigratori de tots conegut.

La proposta de construir una nova escola per traslladar l'alumnat de Sa Graduada i deixar aquell centre com a escola de persones adultes és, com s'ha dit aquí, de l'any 2004 i de boca del Sr. Fiol, a qui nosaltres també desitjам que es recuperi molt prest, açò es pot comprovar a totes les hemeroteques. Però és que a hores d'ara ja són dues les noves escoles que necessita la nostra població, quatre línies es necessiten, les dues de l'escola nova, però és que l'escola Graduada té actualment una i mitja embotida, per tant encara ens faltaria mitja línia més. Però bé, a part d'açò el que necessitam també és una nova ubicació per al centre de persones adultes, que actualment té 2.500 alumnes i que imparteix cursos a cinc escoles distintes de Maó, i ara és quan ja tenim el projecte, els doblers, el terreny, i aquesta setmana, em pareix que avui, es liciten ja les obres d'aquesta nova escola.

I és ara, precisament, quan el Grup Popular, i ací està expressat a l'exposició de motius de la proposta, ens ve a dir que l'Ajuntament de Maó i la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears van decidir unilateralment traslladar aquest col·legi a un altre de nova planta, situat als afores de la ciutat i se suporta en les manifestacions que han fet un grup de pares i mares en el mateix sentit, i en una consulta que van fer, a la qual va contestar únicament un 30% dels pares. I açò és com a manco molt curiós, en primer lloc perquè dóna a entendre que són els gestors actuals de la conselleria els que van prendre aquesta decisió, i no és ací. Com hem dit la decisió és de l'any 2004, quan era el PP qui governava aquesta comunitat autònoma; per tant, si fos ací com diu el Sr. Gornés, seria en tot cas en desmèrit dels gestors d'aquell moment.

Els gestors, entre ells el Sr. Moneris, destacat membre del PP de Menorca, els que van fer la proposta a l'Ajuntament de Maó i també als consells escolars, tant de Sa Graduada com de l'escola d'adults, tot açò ho tenim ben documentat tant a les actes dels consells escolars, com també a la premsa d'aquell moment, ací com també algunes de les manifestacions públiques fetes recentment, tant per la que va ser presidenta de l'AMPA de Sa Graduada en aquell moment, com per algunes mestres que hi eren i que van ser directores del centre i també per la directora de l'escola d'adults; en totes aquestes manifestacions

públiques del mes d'abril d'enguany es diu que la proposta va ser ben vista per la comunitat educativa. Per tant, és fals tant que la decisió va ser presa unilateralment com que no va ser explicada als pares i mares.

Jo crec que el PP el que hauria d'explicar és per què en aquella legislatura no es va fer cap equipament educatiu a Maó, amb l'excusa del canvi de criteri ni es va fer l'escola d'adults al camí del Guixó, que havia projectat el pacte de progrés, com se'ns ha explicat abans, i per a la qual s'havia aconseguit fins i tot finançament, i tampoc no van fer l'escola d'infantil i primària, i açò que la decisió es va prendre l'any 2004, pràcticament a l'inici de la legislatura, però ni es va pressupostar, ni es va dissenyar, ni res, però ni aquest ni cap altre. I clar, ací arribam a la legislatura actual on la necessitat de places escolars és ja absolutament urgent i peremptòria.

Ara, en aquesta legislatura, s'han fet algunes coses: l'ampliació de Font i Roig és a punt de ser licitada aquesta nova escola, s'han fet ampliacions d'instituts, però no basta, per tant, tenir pensat, tenir dissenyat, tenir planificat si no es fa després res, Sr. Gornés, s'ha de posar fil a l'agulla i s'ha de construir.

Volem fer evident, per tant, i demanar explicacions d'aquest canvi de criteri del PP. Tenien un criteri l'any 2004, quan governaven; canvien de criteri l'any 2008, quan no governen; i si guanyen les eleccions el 2011, que esper no veureu, què és el que faran? Què faran, que tornaran a canviar de criteri si guanyessin, que no ho crec? Però bé, el cas és açò. Miri, Sr. Gornés, amb els grans equipaments és fàcil que un sigui dissenyat a una legislatura i que després s'acabi a una altra, açò nosaltres ho hem fet, vostès ho han fet, açò és una manera de funcionar; però açò consideram que canviar de criteri a mitjan procés, almenys li hauré de dir que és una frivolidat.

Però es veu que aquesta és una manera de fer política diu una cosa quan es governa i una altra quan no governen, nosaltres açò, em perdonarà, però no ho compartim. Fins i tot, miri, aquí tenc un titular de l'any 2006 que diu: "*El PP denuncia la demora en el traslado de la Graduada*", el PP a l'Ajuntament de Maó, home!

I qui pateix les conseqüències? Doncs, qui pateix les conseqüències al final és la ciutadania i fonamentalment l'alumnat de Sa Graduada, amb necessitats i amb els mateixos drets que els altres al·lots i al·lotes de Maó; és a dir, disposar d'una sala polivalent, d'un gimnàs cobert, d'un menjador, que no tengui barreres arquitectòniques, ara es pot fer un ascensor, però els escalons, que són així, d'un monument catalogat, no és tan fàcil, que té problemes de seguretat, etc. I mentrestant també es juga amb la paciència de l'escola de persones adultes: amb el pacte de progrés s'havia d'ubicar al camí d'en Guixó, amb el PP a Sa Graduada, i ara el Sr. Gornés demana que es cerqui un lloc alternatiu a les anteriors propostes. Quants anys més haurà d'aguantar l'escola de persones adultes, amb els 2.500 alumnes en classes repartides a 500 centres diferents?

Per altra banda, nosaltres també ens hem preocupat per conèixer la procedència de l'alumnat actual de Sa Graduada, per tal de saber si realment la situació del nou centre era tan problemàtica per a la seva mobilitat, i si ja no hi podrien anar a peu, i resulta que a aquesta escola no hi van únicament al·lots del barri, hi van al·lots de tot Maó, fins i tot d'Alaior i d'Es Castell, perquè té el British Council.

Per altra banda l'edifici de Sa Graduada, segons la planificació actual i com s'ha dit aquí, continuarà tenint un ús educatiu, per tant hi continuarà havent una escola en el centre de Maó, l'Escola d'Adults, a la qual acudeixen també alumnes d'altres municipis, (...), i que té devora un pàrquing subterrani i té una estació d'autobusos. Vull dir que les coses es planifiquen, no es va a *trancas y barrancas*, com diu.

En conclusió, no enredem més. Que es faci ja l'escola nova amb totes les necessitats educatives actuals cobertes, com ho va ser Sa Graduada en el seu moment, i que es pal·liï ja la manca de places escolars; que l'Escola d'Adults pugui anar el més aviat millor a un centre unificat com és Sa Graduada, on les inversions necessàries per a aquest tipus d'alumnat són fàcils de solucionar perquè ja és un centre educatiu, i que les autoritats competents, la conselleria i l'ajuntament, fonamentalment, comencin ja ara a donar passes per a un segon centre nou d'infantil i primària, el de Dalt Sant Joan.

Nosaltres quedariem bé també davant d'una part dels pares de Sa Graduada si aprovàvem la seva proposta, Sr. Gornés, feta -si vol o no- per aprofitar un poc les polèmiques existents, però el nostre sentit de la responsabilitat, em sap greu però ens ho impedeix.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita.

(*Aldarull a la sala*)

El Sr. Gornés vol fer ús de la paraula?

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta, per passar a contestar algunes de les qüestions i els arguments que s'han plantejat per part dels portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula.

Podríem parlar de moltes coses del passat, Sr. Riudavets i Sra. Rita, vostès ho saben. Podríem parlar del seu vot en contra l'any 2000, l'any 2000, el seu vot en contra a una proposta d'acord que va presentat el Partit Popular en què s'instava a la construcció d'un nou centre d'educació de persones adultes a la ciutat de Maó, tot argüint que aquest tipus d'alumnat podia anar perfectament repartit als diferents instituts de la ciutat de Maó, Tirso Pons *dixit*. Açò està escrit al *Diari de Sessions* del Parlament de les Illes Balears. Vostès l'any 2000 van votar en contra d'una proposta que duia el Partit Popular per a la construcció d'una nova escola d'adults.

Nosaltres hem intentat argumentar amb fonament les nostres propostes. Potser no les haguem argumentades amb la fruïció que necessita un debat d'aquestes característiques per la limitació de temps, però els puc assegurar que la proposta de trasllat va venir per part de l'Ajuntament de Maó. No només ho diu la conselleria, sinó que ho diu també per escrit la mateixa associació de pares i mares d'alumnes, on diu: "La conselleria va contestar indicant que la decisió de traslladar Sa Graduada provenia de l'Ajuntament de Maó. L'Ajuntament de Maó, malgrat que en una entrevista mantinguda pels pares amb el regidor d'Educació aquest havia dit que es contestaria, no va respondre mai a la instància presentada". Per desgràcia aquesta ha estat la tònica del seu govern, no respondre i no atendre mai les peticions de diàleg dels pares i les mares de Sa Graduada.

Quantes vegades els pares i les mares han demanat als regidors d'Educació de l'ajuntament mantenir reunions? Quantes vegades els pares i les mares han demanat al conseller Llinàs, que és una llàstima que no sigui avui aquí present, de cos present, poder mantenir una reunió i un diàleg amb ell? Sempre han tingut la negativa per resposta, una llàstima.

Jo pensava que vostès, que són els mestres de la rectificació, veurien amb bons ulls aquesta qüestió, perquè vostès, que s'omplen la boca que nosaltres no respectam els pactes, que nosaltres no respectam els acords presos, vostès són els mestres, com dic, de la rectificació. Jo m'he recordat de Son Espases; quan vostè parlava aquí i la Sra. Rita parlava aquí, deien que era un error, jo m'he recordat de Son Espases. Vostès han rectificat la seva postura de l'anterior legislatura respecte d'aquesta instal·lació sanitària, i no ha estat una rectificació menor, una rectificació de 100 milions d'euros. Ens costarà 100 milions d'euros, aquesta rectificació!

(Remor de veus)

Vostès, el Sr. Antich deia que IB3 seria pública, pública, pública; ja ho veim, el que ha estat fent. Vostès van dir que rectificarien el cinturó de Palma; ja ho veim. El desdoblament de la carretera de Lluçmajor a Campos, també ho hem vist. El soterrament del tren d'Inca, també ho hem vist. Quantes rectificacions han fet vostès? Vostès tenen dret a rectificar i nosaltres no? Açò és la seva visió de la democràcia?

(Remor de veus, petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

Quant a la capacitat de..., a la massificació dels equipaments escolars, no són una ni dues, les escoles que necessita el municipi de Maó. El consell escolar reclama tres noves escoles, tres noves escoles. Per què no invertir en tres noves escoles? Nosaltres demanam molt menys. Per què a Mallorca es pot invertir un extra de 100 milions d'euros a Son Espases i no podem invertir 3, 4, 5, els milions que facin falta en equipament educatiu a l'illa de Menorca? Per què no? Som diferents? Jo crec que no.

No puc consentir l'acusació que si s'aprova aquesta PNL suposarà la paralització de les inversions en matèria educativa a l'illa de Menorca que avui surten als diaris. No puc perquè em semblen pura demagògia. Vostès han tardat més de tres anys a tenir el projecte, vostès no aprovaran els pressuposts..., bé, esper que sí, amb l'ajuda nostra, que el Partit Popular els ha ofert poder tirar endavant a canvi del que vostès saben, de no presentar esmenes, tenien l'oportunitat de presentar uns pressuposts que contemplessin aquestes infraestructures educatives. Vostès no poden bravejar, no poden lluir que siguin els mestres de la planificació educativa quan liciten un projecte per a l'escola de Sant Lluís sense l'aire condicionat; açò és ser mestres en planificació? Jo crec que no.

Allò principal, senyores i senyors diputats, és que no hi ha hagut diàleg entre la nova situació plantejada per l'associació de pares i mares, que s'han espavilat per presentar estudis i propostes on s'entreu que és possible ubicar aquestes noves instal·lacions educatives a l'escola de Sa Graduada, i vostès no n'han volgut ni saber ni asseure's amb ells per tal de veure si tenien raó o no. Vostès no ho han volgut. Els han convidat a debats, a fòrums, a entrevistes, a xerrades... Zero, res, ni una.

Per tant, senyores i senyors...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Gornés, ha d'anar acabant.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, acab ja. Per acabar, jo crec que avui hi ha una oportunitat per obrir una porta a una solució que satisfaci totes les parts. No es va contra l'escola d'adults, a l'inrevés, crec sincerament que és possible aconseguir un nou edifici o rehabilitar-ne un de nou, si hi ha voluntat política, evidentment; és possible mantenir Sa Graduada allà on és i és possible construir una nova escola d'infantil i primària a la Via de Ronda, i per tant jo els deman, els deman per favor, que votin a favor d'aquesta proposta.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gornés. Conclòs el debat procedirem a la votació. Passam a votar, i votam.

Vots a favor, 22; en contra, 24.

Per tant queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 970/10.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 1258/10, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a regulació de la participació del Govern de les Illes Balears en els processos de fusió o concentració de caixes d'estalvi.

A continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 1258/10, presentada pel Grup Parlamentari Mixt i que és relativa a regulació de la participació del Govern de les Illes Balears en els processos de fusió o concentració de caixes d'estalvis.

Sr. Melià -té molta pressa- pot començar.

(Rialles)

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, abans d'entrar en el fons d'aquesta proposició no de llei presentada per Unió Mallorquina volíem fer dues consideracions prèvies. La primera consideració prèvia és la data de presentació d'aquesta proposició no de llei; la vàrem presentar el mes d'abril d'enguany. És evident que en aquesta qüestió de les caixes d'estalvis, del mes d'abril a ara, han passat moltíssimes coses. De totes maneres nosaltres consideram, i ho intentarem justificar posteriorment, consideram que encara té actualitat i encara tenen sentit el debat i la votació d'aquesta proposició no de llei.

La segona consideració prèvia és marcar un poc la posició genèrica d'Unió Mallorquina. Nosaltres estam a favor del model mixt que fins ara ha existit. Model mixt vull dir que ens pareix molt bé, lògicament, que existeixin bancs, que són empreses privades i que han de retre comptes davant els seus accionistes, res a dir; però també ens pareix molt bé que existeixin caixes d'estalvi, que és evident que tenen una configuració jurídica i una finalitat una mica diferent. Per què?, perquè les caixes d'estalvi -tots ho sabem- són un element de dinamització econòmica d'un territori concret, en el nostre cas i pel que a nosaltres ens interessa les Illes Balears, i a més a més són unes entitats que, diguem, els beneficis obtinguts, els reverteixen a la mateixa societat a través de la seva obra social, i aquestes idees, per tant, ens pareix molt important que es mantinguin. Defensem, en definitiva, aquest model mixt bancs i caixes.

Bé, consideram que aquest és un debat necessari i imprescindible en el Parlament de les Illes Balears, perquè el principal instrument financer del país està canviant, està canviant de naturalesa, i fins ara no s'havia dit res aquí, i això ens pareix que era poc encertat i que era absolutament imprescindible que com a mínim en parlàssim. Aquest és un procés encetat clarament pel Banc d'Espanya, un procés amb el qual pretén minvar el nombre de caixes existents a l'Estat espanyol a través de la seva fusió.

A nosaltres ens preocupa molt aquest procés engegat pel Banc d'Espanya, i ens preocupa per dues raons bàsiques. Una primera raó és la desnaturalització de les caixes d'estalvi; s'estan deslocalitzant, el centre de decisions ja no estarà..., o en part, en el nostre cas ja no estarà a Palma, estarà a un altre indret, per tant s'estan deslocalitzant; i s'estan privatitzant. És evident que aquesta és una primera passa cap a la conversió de les caixes d'estalvi en bancs, i com que nosaltres no estam

d'acord amb aquesta conversió ens preocupa molt aquesta desnaturalització.

Segona preocupació, la competència. Les caixes d'estalvi són competència exclusiva de les comunitats autònomes i, en el nostre cas, són competència exclusiva de les Illes Balears. Ho diu una llei orgànica, que és l'Estatut d'Autonomia, i aquí pareix que diguem que hi ha una clara invasió competencial i ningú no diu res. També això passa amb tranquil·litat i sense cap aixecament del principal actor de defensa del nostre autogovern, que ha de ser el Govern de les Illes Balears.

Que hi ha problemes a les caixes d'estalvis fruit de la crisi econòmica? Evident. Que hi ha -alguns diuen- una excessiva xarxa comercial, és a dir excessives oficines, i que hi ha problemes de solvència, molt lligats aquests problemes de solvència a un excessiu préstec en matèria immobiliària? Cert. També és cert que tots aquests que ara clamen pel canvi de les caixes d'estalvi mentre donaven préstec a rompre no deien res. On era el Banc d'Espanya supervisant aquestes entitats?, perquè ara s'acull al fet que han donat massa préstecs, però durant tots els anys que donaven massa préstecs a mi també m'hagués agradat que el Banc d'Espanya hagués emès alguna opinió i hagués emès algun control.

Bé, aquests problemes, que no es poden negar i que existeixen, no han de provocar, almanco no han de provocar en opinió d'Unió Mallorquina, la desaparició de les caixes d'estalvis tal i com les coneixem ni han de provocar un desapoderament de les competències pròpies de les Illes Balears.

Ni hem de caure a cobrir aquest debat de fum, perquè aquí hi ha hagut molt de fum per cobrir el debat de fons, perquè se'ns ha dit i se'ns va explicar que tot aquest procés de fusions de caixes d'estalvi responia a la necessitat d'anar als mercats internacionals per agafar finançament a través d'això que es diu el FROB, el fons de reestructuració i ordenació bancària. Tot això només era per tenir més capital i poder mantenir l'activitat, però al final, darrere aquesta mostra, darrere aquest FROB, hi ha prejubilacions, hi ha acomiadaments, hi ha tancaments d'oficines, hi ha externalització de serveis, i per tant hi ha un procés que s'ha volgut amagar a l'opinió pública, i jo crec que això no és bo i que no és positiu que les coses no es diguin tal com són.

L'Estat ha dictat un reial decret llei, 11/2010, que en opinió d'Unió Mallorquina és clarament inconstitucional en el sentit que envaeix les nostres competències. Aquí vàrem fer una pregunta oral al conseller d'Hisenda sobre aquesta qüestió i ens va dir que ells tenien informes, que tot estava molt clar i que no hi havia aquesta invasió competencial. El mateix dia li vàrem demanar per escrit que ens remetés tots els informes, tota la documentació on els lletrats de la comunitat autònoma argumentaven que efectivament era constitucional aquest reial decret llei de l'Estat i que no hi havia aquesta invasió de competències. Hem superat amb escreix els terminis i encara esperam que ens enviïn aquesta documentació, i ens preocupa molt que no existeixin aquests informes perquè vol dir que el màxim encarregat de defensar les pròpies competències, que és el Govern de les Illes Balears, no ha fet els deures i aquests informes no existeixen, i per això no es remetent a aquest parlament i a aquest grup parlamentari que els ha sol·licitat. I

això és molt greu, sobretot a un govern que, com a mínim en teoria, té un component nacionalista i de defensa de l'autogovern important.

Bé, passem als punts concrets. Les Illes Balears som l'única comunitat autònoma de l'Estat espanyol que no tenim una llei pròpia de caixes d'estalvi. Aquest reial decret llei obliga les comunitats autònomes a fer una adaptació normativa. Encara esperam l'adaptació normativa i la llei de caixes d'estalvi. Ens agradaria molt que els partits que donen suport al Govern ens aclarissin aquesta situació. Nosaltres consideram que és necessari continuar, encara que el procés de fusió a través d'això que es diu també un SIP, un sistema institucional de protecció, s'ha iniciat, hi ha uns acords evidents de les caixes d'estalvis, sobretot de Sa Nostra, la principal caixa d'estalvis de les Illes Balears, en aquest sentit, aquest procés no s'ha acabat, és un procés iniciat però el camí final possiblement no ha acabat, i com que nosaltres ens resistim a aquest camí final, que és la desaparició de les caixes d'estalvis, concretament de Sa Nostra i del seu poder decisor i a les Illes Balears, consideram que fa falta una llei de les caixes d'estalvi, punt número 1, i, punt número 2, consideram que és necessari que el Govern control i tengui potestats per garantir que no es produirà aquesta desnaturalització de les caixes d'estalvi, que qualsevol procés de fusió, de col·laboració, de juxtaposició de les nostres caixes d'estalvi tindrà les garanties de manteniment d'aquests elements bàsics de les caixes d'estalvi -dinamització econòmica del propi territori i revertir els beneficis en la pròpia societat- i, per tant, necessitam que els dos punts d'aquesta proposició no de llei s'aprovin com a reacció necessària del Govern de les Illes Balears en defensa de les seves competències i en defensa de la naturalesa de les caixes d'estalvi.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Passam al torn de fixació de posicions, i per un temps de deu minuts, pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, Sr. Alorda...

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Bé, jo crec que avui el Sr. Melià ens ha plantejat gairebé dos debats diferents, un que és el formal, que és el que recull les propostes d'acord que ens presenta, que és una regulació i una intervenció autonòmica sobre les caixes d'estalvi, amb la qual hi estam d'acord i que, per tant, ens hi trobarem, amb la dificultat efectivament que ja hauria o ja podria haver estat complerta aquesta tasca. Ara ho fa amb una sèrie d'imprecisions al mateix temps i transmetent alguna dada confosa al nostre entendre que trobam necessari corregir.

D'entrada, al primer paràgraf, ja entra en una hipotètica fusió de Sa Nostra amb d'altres caixes d'estalvi, i clar, la fusió, és evident, és reunir una sèrie d'entitats i fondre-les en una altra i ells hi desapareixen a dins, això mai no s'ha plantejat per part de Sa Nostra, no és que finalment hagi estat així, és que mai no hi ha hagut plantejat cap procés de fusió. És important, a les aliances estratègiques no els hem de llevar cap relleu, és cert que creen un nou subjecte jurídic, és cert que se li atribueixen importants marges de decisió, però no absorbeix en absolut les entitats fundadores, crec que aquest és un punt important, mantenir que Sa Nostra segueix existint, seguint tenint un ampli marge de maniobra sobre el territori que se li ha assignat, d'entrada evidentment les Illes Balears, però també el que se li assigna dins el SIP a les Illes Canàries, i evidentment tota la sobirania sobre l'obra social.

Que els beneficis que tengui la banca es donarà als seus socis, que són caixes, i aquestes caixes tot el benefici el posaran a l'obra social. És cert, per tant, que hi ha un canvi important, no el vull minimitzar en absolut, que és lògic que susciti un debat, però com a mínim amb els seus propis termes. És un debat tan interessant com delicat el que ens suscita el Sr. Melià i no ho fa al es propostes d'acord, perquè no se'ns ha plantejat estar en contra del SIP, o jo no ho he entès, per suposat no ho votarem avui, sinó que hi hagi les intervencions possibles formals per fer-ho possible.

Per què Sa Nostra, certament, ha volgut reforçar la seva solvència i ha apostat per una operació ambiciosa de millorar la seva eficàcia i eficiència comercial i financera? En podríem parlar, i quin és el paper, com apuntava del Banc d'Espanya, del FROB en aquesta decisió? Se'n pot parlar i s'ha de parlar, sense tapar res, evidentment, però sense tampoc fugir del debat; no hi ha hagut cap obligació, Colonya no hi ha hagut d'entrar. Sabem per què qualcú ha hagut de menester una ampliació de recursos propis, per què no; ho ha decidit una banca, que no és banca privada, certament, però tampoc no és banca pública, tampoc no és banca pública, és una caixa d'estalvi. En qualsevol cas, ja dic, si ara haguéssim de votar si es donaria o no suport a aquesta aliança estratègica, seria un altre debat, jo quasi no hi entraré perquè el debat real que se'ns planteja a la proposició no de llei és si hi ha d'haver una llei de caixes i si hi ha d'haver autorització del Govern.

En concret, sobre la llei de caixes, d'acord, i certament és una llàstima que no hagi estat, per a mi Navarra tampoc no en té si no ho ha aprovat fa poc, però en qualsevol cas tothom ha arribat a aprovar la llei de caixes, i recordaran que va ser precisament una esmena del PSM, ja en el 98, quan a l'Estatut del 99 s'hi introdueix que caixes sigui una competència exclusiva. Hi havia resistències en aquell moment, però des del 99 caixes és a l'article 10, per recordar-ho. Per tant, des de llavors, i el pacte de progrés hi va treballar, perquè ja tenia l'habilitació; es va fer un esborrany de llei de caixes, però certament no es va aprovar. En aquell moment es varen fer dos decrets: un, que l'esmenta l'exposició de motius, de l'any 2001, però curiosament no esmenta el del mes de maig del 2003, que és el que es fa just abans, quan la llei de caixes no ha de sortir, però que sí es vol fer que les fusions i les aliances estratègiques quedin sotmeses a autorització del Govern. I està previst a la disposició addicional segona que no hi pot haver aliança estratègica sense autorització d'una intervenció

autonòmica. Com per altra banda, la mateixa LORCA dóna peu que hi hagi d'haver aquesta intervenció.

Aquesta és l'altra imprecisió que jo crec que es nota en aquesta proposició, que d'alguna manera un la llegeix i dóna a entendre que no hi ha hagut cap intervenció ni cap interès per part del Govern respecte d'aquesta actuació, quan en realitat hi ha hagut resolució, de 15 de setembre d'enguany, de la Conselleria d'Economia autoritzant aquesta fusió o aquesta aliança estratègica, perdó. Per tant, com n'hi ha hagut per a la Caixa Rural, si Unió Mallorquina troba que no s'hauria d'haver autoritzat o troba que ha estat un error i vol recriminar aquesta autorització, doncs és un debat que el tendrem i evidentment, si s'ha de tenir, s'ha de tenir, com apuntava el portaveu, sense cap mena de retall, però fa mal votar el segon punt, que diu que hi ha d'haver una autorització del Govern, quan hi ha autorització del Govern i aquesta s'ha produïda. Per tant, no votarem el punt segon bàsicament perquè no hi hagi confusió sobre una cosa que no només ja hi és sinó que ja s'ha produït.

Una cosa que sí apunta la proposició no de llei a l'exposició de motius és que siguin els plens, que siguin els parlaments els que aprovin aquest tipus d'autoritzacions, llavors no ho demana al *petitum*, i també, la veritat, com que és un tema *obiter dicta* em costa també entrar-hi, perquè estam d'acord que hi hagi una llei de caixes, no discutim quin contingut tindrà i ara matisar una cosa que diu l'exposició de motius doncs resulta un poc complicat. Ara, he repassat jo, crec que no les he mirat totes, però sis o set, totes les lleis de caixes que hi ha en aquests moments donen l'autorització d'aquesta mena d'actuacions al Govern. Ja sé que ara vivim un, no sé, un recobriment aquí del Parlament, al qual es vol donar moltes autoritzacions i molta intervenció, però el normal és que la seva tasca sigui legislativa i que l'activitat executiva la dugui el Govern. Per cert, que les proposicions no de llei evidentment són instàncies a l'executiu, les obligacions es marquen per llei.

Ara, parlem-ne, com que tampoc no és al *petitum*, insistesc, de la proposició no de llei, no diu que n'haurem de treure, doncs ja en parlarem quan hi hagi aquesta proposta. De la mateixa manera que la PNL apunta que hi hauria d'haver més incidència governamental, es queixa el ponent que el Govern ha intervingut poc dins Sa Nostra, hi ha hagut poca intervenció política. No sé si sona molt lliberal, però en tot cas va bastant contra corrent respecte de la normativa que hi ha d'intentar llevar pes polític en totes les polèmiques, record el tema de Rajoy, però en general totes les qüestions que han estat -perdonau, del Sr. Rato-, a Caixa Madrid, però també la idea que els representants municipals, insulars no siguin estrictament polítics, però ho podem debatre, més intervenció política, parlem-ne, certament no va en aquest sentit la normativa nova, diu la proposició no de llei que el Govern se n'ha desentès.

Jo no crec que hi hagi hagut tan poca sintonia en molts moments de Sa Nostra amb el Govern, i l'actitud davant el bum i immobiliari que apuntava el Sr. Melià, respecte de quina ha estat la intervenció de les nostres caixes d'estalvi dins el foment del bum, donaria també per parlar-ne estesament. Com de la intervenció en algun de presidències o en algun tipus d'actuacions, tampoc, no és el debat que avui se'ns planteja. Nosaltres el que volem, i aquí sí que convenim amb el ponent, que hi hagi unes caixes d'estalvi potents, solvents, que puguin anar als mercats el més arrelades possible a la pròpia societat, garantint sempre l'obra social que tenen aquests instruments, i si aquesta és la fórmula hem de trobar un camí que hagués estat per vetar aquestes SIP, doncs voldrem escoltar els arguments quan es plantegin també sense fums i sense cercar excuses formals per anar-hi d'una manera tangencial; si realment un vol agafar el bou per les banyes és per les banyes que l'ha d'agafar, però com que avui ens ve escorat el bou que pareix que havíem de tractar sense amagar-nos, nosaltres votarem el que se'ns du: llei de caixes sí, autoritzacions del Govern, naturalment ja hi són, per a no embullar respecte del que en aquest moment es planteja no votarem el punt segon.

Per a l'altre, crec que també actuar en tot moment amb molta transparència, explicant i donant els debats polítics amb tota la tranquil·litat que hi ha d'haver a un debat democràtic, però també amb tot el seny que representa qüestionar o tocar temes sensibles respecte de les decisions a un moment on es va cap a decisions realment delicades i difícils. Crec que els dos grans pols els hem de tenir molt presents, perquè la veritat és que el doblor és conservador i convé ser molt prudents a l'hora que, intentant establir un debat per arrelar més i per potenciar les pròpies caixes, no aconseguim l'efecte contrari.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, Sr. Carretero té la paraula.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Primer de tot, he de reconèixer que compartesc en un percentatge molt alt les reflexions del Sr. Melià. Crec en les caixes regionals i he de reconèixer que jo, per exemple, som client de Caixa Colònia de Pollença i ho som perquè és una caixa petita, és pròxima i és ètica, entre d'altres qualitats, i he de manifestar un altíssim grau de satisfacció.

Dit açò, també agafaré, ... -per favor, Sra. Presidenta, encara van xerrant ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, continuï, continuï.

(Remor de veus)

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Afirma el proponent que la intervenció política de les caixes d'estalvi ha estat gairebé nul·la en el cas balear. Hi estic d'acord, però en el meu cas ho valoro clarament positivament aquesta manifestació, ja que crec que així ha de ser; de fet, altres comunitats autònomes, on la intervenció dels governs i per tant política ha estat important, s'han pres decisions influïdes o condicionades pels governs autonòmics i els resultats no han estat gaire positius. Per tant, crec que no hem de voler traslladar aquests fets a la nostra comunitat.

Dir-li que durant l'anterior legislatura només hi va faltar que l'anterior govern tingués poder de decisió sobre les caixes d'estalvi, perquè el desgavell ja fos total, per sort no va ser així.

D'altra banda, és també veritat, com s'afirma a l'exposició de motius, que Sa Nostra ha tingut una clara vocació regional i que ha jugat un importantíssim paper en el desenvolupament del teixit econòmic durant més d'un segle. Però, com també s'afirma a l'exposició de motius, Sa Nostra ha manifestat la seva clara intenció d'aliar-se, que no de fusionar-se, amb altres caixes d'estalvi, i aquesta voluntat crec que s'ha de respectar, entre d'altres coses perquè no és una decisió capritxosa, tot el contrari, crec que és una decisió fruit d'una clara vocació de supervivència i d'una clara vocació d'adaptació a les noves realitats d'un món cada vegada més globalitzat i d'uns mercats cada vegada més competitius.

Les recomanacions del Banc d'Espanya, que vull recordar que és una entitat que ha de ser i crec que és independent del poder polític, són molt clares en aquest sentit, i personalment crec que encertades.

Quant a l'obra social, és indiscutible també que juga un paper important per a col·lectius desfavorits, entitats de tercera edat, per al teixit associatiu, el foment de la cultura o de l'esport, i per tant és obvi que el Govern i totes les institucions públiques i tenen cosa a dir en aspectes tan importants socialment. Però considerem que ja existeix una coordinació adequada entre el Govern i les caixes per tal de consensuar la destinació d'aquests recursos. No hi veim, per tant, ni una urgència, ni tampoc disfuncions en aquest sentit, més bé el contrari.

Efectivament, la nostra comunitat no disposa d'una llei de caixes d'estalvi i també és indiscutible que l'Estatut ens dóna les competències exclusives sobre aquesta matèria, per tant sí seria clarament convenient disposar d'una llei. De fet, com ja s'ha dit, hi ha una proposta de llei des de fa uns anys preparada per a la seva discussió. Per tant, estam d'acord que aquesta proposta s'ha d'actualitzar i s'ha de donar tràmit parlamentari a la mateixa. Ara bé, crec que si no s'ha fet durant aquests anys deu ser perquè ni és tan urgent ni és tan imprescindible com d'una lectura de la seva exposició de motius sembla que se'n vol desprendre.

Dit açò, si per a una cosa no és necessària aquesta llei és, per cert, per requerir l'autorització del Govern a un procés de fusió o qualsevol altre acord de col·laboració, ja que açò està perfectament regulat per decret, és obligatori i així s'ha fet. Tots sabem que en concret el conseller d'Economia i Hisenda ja va resoldre autoritzar l'acord entre Sa Nostra, Caja Murcia,

Granada y Penedés, així com també va fer amb el cas de Caixa Rural, i vull suposar que si el conseller hagués estat d'Unió Mallorquina també hagués autoritzat aquests acords de col·laboració, ja que, com he dit, aquests acords són fruit d'unes decisions molt meditates dels òrgans de govern d'aquestes caixes i fruit també d'unes clares recomanacions per part del Banc d'Espanya.

Per tant, votarem afirmativament el punt 1 d'aquesta proposició i, pels motius que ja han estat exposats i que compartim del BLOC, no donarem suport al punt segon d'aquesta proposició.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carretero. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, com ja s'ha comentat avui, aquesta proposició no de llei es du a terme a un moment bastant avançat de tot el procés d'integració i fusió de caixes d'estalvi a tot l'Estat, on el paper del Banc d'Espanya s'ha de dir que ha estat determinant, seguint una màxima que ja fa temps que es publicava a tots els mitjans de comunicació i és que hi havia una frase, precisament d'una persona molt destacada del Banc d'Espanya, que deia que les caixes haurien d'agrupar-se sí o sí, per tant les alternatives ja des d'un bon començament estaven ben clares.

Per tant, molts dels objectius que es voldrien aconseguir amb la proposta que avui es presenta per part d'Unió Mallorquina no es podran veure materialitzades, entre d'altres coses perquè aquest procés ja està en marxa, almenys de manera prèvia que s'instà, perquè no podrà tenir efecte, almenys de manera prèvia a aquell límit que realment es va determinar en el seu moment, que era el juny del 2010, quan finalitzava la presentació de sol·licituds al Fons de Reestructuració Bancària Ordenat, el FROB, el famós FROB, que és el que havia de finançar les unions de les diferents caixes, amb les dues alternatives que es donaven en aquell moment: el procés de fusió o els processos d'integració, els anomenats SIP, sistemes institucionals que s'estimaven i que es posaven en marxa per a aquestes qüestions específiques.

Arribats a aquest punt, quina és la situació actual? Primer de tot, també s'ha dit, la situació de crisi ha encès diverses alarmes a nivell mundial, com és evident, i els reguladors financers, els bancs centrals, engegaran una sèrie de directrius, anomenades, entre d'altres coses, Basilea 3, que han estat determinants per a tot el sistema bancari, tot el sistema financer; que cerquen potenciar una major solvència de les entitats bancàries, millors sistemes que proporcionin transparència a la gestió de l'àmbit financer i, en definitiva, també més estabilitat als creditors. Això va generar la necessària reacció dels reguladors de tots els estats i les accions, com la promoció de les unions de caixes d'estalvi, com es produeix en el nostre estat. Ben igual que, s'ha de dir, ja va passar en el seu moment en un altre àmbit i amb uns altres instruments a l'àmbit dels bancs, les concentracions de bancs de fa quatre o cinc anys, precisament conduïen a

cercar, a tenir aquest múscul financer que feia possible afrontar la competitivitat que tenim avui a l'àmbit financer i especialment en circumstàncies complicades com les que es viuen. Per tant, era lògic que al cap d'un temps, també, a l'àmbit de les caixes hi hagués qualche tipus de reacció en aquest sentit.

Per tant, també s'ha de dir que aquests processos de concentració són generalitzats i que es duen a terme a tot el mercat financer, no només en el mercat de les caixes.

En segon lloc, s'ha de dir que les caixes són un element que no són aliè al mercat financer, que funcionen en un mercat cada vegada més globalitzat i que per tant ha de permetre que reaccionin amb normalitat davant aquest mercat globalitzat, amb les màximes garanties. Si bé els mercats privats, els bancs tenen la capacitat de fer ampliacions de capital, en el cas de les caixes és evident que això no pot ser, i la capacitat de reacció en molts sentits ha d'estar tutelada de qualche manera, com es du a terme per part del Banc d'Espanya, per tal de cercar els instruments que facin possible cercar aquest múscul financer per presentar-se davant els mercats, amb una situació que no podem obviar i que és la que és: major morositat, situació econòmica que tenim, dificultat per als petits per captar recursos en els mercats majoristes, i tot això acompanyat d'una caiguda de la solvència econòmica, que si bé no és determinant en els casos que tractam avui, sí que és preocupant i requereix d'accions que compensin i que facin possible un millor futur també per a la situació de les caixes de la nostra comunitat autònoma.

A la nostra comunitat autònoma tenim dues caixes, una s'ha esmentat per un dels seus clients reconeguts i no afecta per la seva grandària, per la seva situació, per la manca de necessitat d'acudir a aquests mercats majoristes, però no és el cas de la Caixa de Balears Sa Nostra, que es veu molt directament afectada per això i per això també l'ha afectada aquest procés de reunificació, d'unificació proposat pel Banc d'Espanya.

La caiguda de la solvència econòmica, tots aquests elements fan que ens situem en un context, on aquesta obligació impulsada pel Banc d'Espanya hagi portat a aquesta disjuntiva, també a Sa Nostra, com hem dit abans, davant una possible fusió o una integració. I en aquest cas tot té riscs i virtuts sense cap dubte, però és veritat que pensam que el fet de què hagi estat una integració té unes certes virtuts i després parlarem dels riscos. Quant a les virtuts, augmentar la grandària suposar competir millor, amb més capacitat de negociació en els mercats majoristes i en el mercat en general; integrar-se en entitats de mercats diferents, en el cas específic que ens ocupa, de tal manera es reparteix també el risc i és que tenir tots els ous a un sol paner és un gran inconvenient, el fet de tenir un caràcter molt marcat en l'àmbit turístic per part de Sa Nostra, acompanyat d'altres com Caja Murcia, Caixa Penedès en altres sectors, fa possible compartir aquest risc; integrar-se en entitats que no tenen presència a la nostra comunitat autònoma pensam també que és interessant, tenint en compte que, efectivament, la xarxa de caixes fa possible que es complementi i que aquesta reestructuració que s'hauria de fer de la part comercial de les caixes sigui menor, per tant, no hi ha aquesta duplicitat que dèiem.

Però també és veritat que hi ha uns riscos que no podem obviar i que el ponent d'aquesta proposició no de llei també esmentava. Molt concretament la deslocalització, aquest perill, aquesta sensació que perdem el centre de decisió d'un organisme molt important per a l'economia de les nostres illes, la desnaturalització, la pèrdua de finalitat social, la relació íntima entre l'economia i la societat, allò que fa que la societat funcioni millor quan funciona precisament millor també l'economia perquè s'aporten més recursos i tenim la capacitat de reportar-hi recursos. La pèrdua d'això, sense cap dubte seria un gran desavantatge. S'ha de dir també que si bé és cert que cap d'aquestes qüestions afecta directament el que creim que és fonamental i és al cap i a la fi que tots els creditors, tots aquells que tenen algun fons posats dins les caixes, sàpiguen que estan per bon camí i que estan evidentment assegurades, això és una evidència, pensam que si bé aquest procés ajuda a això, aquests perills hi són, i precisament això justificaria i justifica clarament que ens plantejem fer una llei, portar a terme una legislació específica d'aquesta comunitat autònoma, que no té la nostra comunitat i que precisament hauria de, com a mínim, aportar algun tipus de benefici en aquest sentit, portar la seguretat que hi ha qüestions que continuaran sent tractades des de la nostra comunitat, que la capacitat d'influència d'un agent econòmic transcendent de la nostra comunitat s'asseguri i que, per tant, tot això estigui garantit.

El que ens preocupa a nosaltres dins tot aquest procés, dins aquestes qüestions, és de qui no s'ha sentit parlar, de qui no s'han sentit els seus comentaris és precisament de la nostra comunitat autònoma, d'aquells que precisament han de fer complir els articles de l'Estatut d'Autonomia de tutela, de gestió de les caixes d'estalvis de la nostra comunitat autònoma. El Govern de les Illes Balears no hem vist que faci el que fan els d'altres comunitats. Els d'altres comunitats els hem vist que van al Banc d'Espanya en diverses ocasions, posant condicions, procurant que el fonamental de la seva comunitat i tot allò que afecta directament la seva economia quedés preservat. I del nostre Govern *ni se sabe, ni se le espera*. Per tant, entenem que hi ha hagut una manca d'implicació preocupant en aquest sentit i que hauria de ser compensada. Com a mínim amb aquesta legislació que esperàvem i desitjàvem que s'hagués proposat des del Govern, però no ha estat així en cap moment, fins i tot no ha estat així després de tots els canvis que hi ha hagut en el sector financer i que fan necessari que avui aquesta legislació es porti a terme.

Per tant, és evident de les meves paraules que al punt 1 li donarem total suport, entenent que és necessari.

Més dubtes tenim en el cas del punt 2. El procés que s'està portant a terme actualment d'integració està molt avançat. Les assemblees i els consells d'administració de les diverses caixes han votat a favor. La Direcció General de Tributs ha donat el seu vist i plau. El FROB ha facilitat les garanties per rebre els fons. La comunitat autònoma, se'ns diu, que també ha donat el seu suport a aquesta activitat. I faltaria tot allò que fa referència a l'autorització del Ministeri d'Economia i Hisenda per tal que la nova entitat resultant tenguí les garanties de poder funcionar. Estam en un procés allà on entenem que el fet de qüestionar-lo, el fet de posar-lo en dubte, atorga poques garanties a aquells que avui..., enviam tal vegada un missatge negatiu, a aquelles persones que avui hi tenen els seus fons, tenen confiança en les caixes de la nostra comunitat, i pensam que això és el pitjor que pot passar a l'àmbit financer.

Entenem que avui tal vegada no és el moment de plantejar això, tal vegada ho era quan es va presentar aquesta proposta, el 30 de març del 2010 i, per tant, la nostra voluntat de preservar les màximes garanties per a les persones, però no només perquè es preservin, que estan preservades, sinó perquè això doni la sensació que efectivament és així, fan que no puguem donar suport al punt número 2, si bé entenem que el punt número 1 recull tot allò que és necessari avui en dia per tal de què mantenguem un agent econòmic important a la nostra comunitat, per tal que el centre de decisió sigui molt important i transcendent per part de les nostres illes i que la seva aportació sigui, com ho ha estat al llarg de molts anys per part de la Caixa d'Estalvis Sa Nostra, a empreses, a famílies, totes aquelles persones que avui tenen els seus fons allà, però que esperen el seu suport per portar a terme les seves activitats.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Serra. Vol fer ús de la paraula el Sr. Melià?

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, m'ha encantat sentir l'explicació del BLOC i del PSM sobre la invasió de competències del Reial Decret Llei 11/2010, silenci absolut. Sobre l'adaptació necessària a aquesta normativa, "ja en parlarem", "ja ho veurem". Cap comentari, no està dins el *petitum*, no hi està, certament no hi està; però quan es tracta d'un tema d'autogovern esperava com a mínim que alguna explicació es donàs sobre aquesta qüestió.

Estic astorat de la manca de perspectiva. Se'ns diu que no hi ha obligació. Bé, obligació, obligació jurídica possiblement no, però aquestes paraules que han sortit aquí, "recomanacions del Banc d'Espanya", això s'assembla bastant a una obligació. Aquí no hi havia una lliure voluntat o una lliure decisió, hi havia una voluntat o una decisió forçada i negar això em pareix absurd. El Sr. Serra ho deia, "les caixes s'agruparan sí o sí". Crec que no mereix gaires comentaris. I que després venguí aquí un portaveu i digui: "no hi ha cap obligació, això ho ha fet qui ha volgut, pensa-t'ho, el Banc d'Espanya no ho ha provocat. Varen tenir una idea un bon dia aquí a Son Fuster". Jo crec que si no volem

veure el procés en tota la seva dimensió, em pareix que farem un debat molt pobre.

Se'ns han dit per part dels grups que donen suport al Govern dues coses contradictòries. El Partit Socialista ens ha dit que hi ha hagut una intervenció gairebé nul·la, paraules textuais. I el BLOC ens diu que el Govern ha intervingut moltíssim, ha vigilat i ha controlat aquest procés, hi ha una resolució, etc. Com quedam? El Govern ha participat activament i està damunt aquesta qüestió i damunt la seva competència sí o no? Jo tenc la sensació, com diu el Partit Socialista, que ha intervingut ben poc.

Fusió. Tal vegada és una imprecisió perquè no m'expres amb la correcció d'alguns portaveus, però tots els analistes econòmics parlen que aquesta aliança és una fusió freda. Bé, tal vegada és una terminologia totalment equivocada. El que sí hem demostrat a les Illes Balears és una gran perspectiva, perquè l'any 2003 ja sabien que la Comunitat Europea l'any 2006 crearia una directiva amb una cosa que es diria el sistema institucional de protecció. Ja vàrem fer tota la regulació pensant que quan les nostres caixes d'estalvis s'adaptassin a aquesta directiva el 2006, que va ser transposada al dret espanyol mitjançant el Reial Decret 6/2010, aleshores nosaltres ja estaríem preparats, l'any 2003 ja hauríem fet la feina. Mirin si anàvem avançats en aquest tema. Díficilment podem tenir una regulació acabada, amb certesa i amb uns criteris rigorosos si no sabem que existiria la figura del sistema institucional de protecció. Nosaltres reclamam això, que els criteris en base als quals ha d'autoritzar el Govern, s'adaptin a la normativa i a aquesta nova institució creada per Europa l'any 2006.

Nosaltres, Sr. Serra, no qüestionam el procés en general, no qüestionam el procés que ha fet Sa Nostra, perquè a Sa Nostra no li quedava més remei que fer-ho, per mor d'això que parlàvem de les recomanacions. Ara bé, sí que qüestionam el paper que ha tengut el Govern de les Illes Balears i també qüestionam l'etapa final, l'objectiu final de tot aquest procés. I l'objectiu final de tot aquest procés -i no ho dic jo que som ingenu en economia, ho diuen tots els experts- és que les caixes se converteixen en bancs. Ho podem negar i ho podem dibuixar de moltes maneres, però aquest és l'objectiu final. I davant d'aquest objectiu final jo vull plantejar aquest debat i vull que hi hagi les garanties jurídiques a la comunitat autònoma de les Illes Balears perquè les caixes d'estalvis continuïn existint. Aquest és el plantejament que jo faig. Hem fet un SIP perquè no quedava més remei i per moltes raons que ja n'hem parlat, d'acord, però l'objectiu final l'hem d'evitar, almanco és l'opinió política d'Unió Mallorquina, discutible com tot, evidentment, però aquest és el nostre objectiu i per això consideram positiu mantenir el segon punt d'aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Conclòs el debat, procedirem a la votació. Entenc que els diferents portaveus demanen votació separada...

EL SR. SERRA I TORRES:

Sra. Presidenta, és per si podem fer votació separada si és tan amable.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Serra.

Per tant, primer punt es pot donar aprovat per assentiment. És així?

Per tant, passam a votar el punt número 2. Passam a votar i votam.

Vots a favor 3, vots en contra 44.

Per tant, queda rebutjat el punt 2 de la Proposició no de llei RGE núm. 1258/10.

V. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, sobre règim d'incompatibilitats dels diputats Hble. Sra. Isabel Alemany i Moyà, Hble. Sr. Marc I. Pons i Pons, Hble. Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, Hble. Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer i Hble. Sra. Maria Monserrat Bennàssar.

Finalment, sotmetrem a la consideració de la cambra l'informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre règim d'incompatibilitats dels diputats Hble. Sra. Isabel Alemany i Moyà, Hble. Sr. Marc Pons i Pons, Hble. Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, Hble. Sra. Virtudes Marí i Ferrer i Hble. Sra. Maria Montserrat i Bennàssar.

Sr. Secretari, pot llegir l'informe.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

"Informe que emet al Ple de la cambra la Comissió de l'Estatut dels Diputats, en compliment de l'establert a l'article 21 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

La Comissió de l'Estatut dels Diputats, en reunió mantinguda dia 27 d'octubre de 2010, ha estudiat les declaracions presentades pels diputats i diputades mitjançant els escrits RGE núm. 345/10 i documentació complementària RGE núm. 516/10 de la Sra. Isabel Alemany i Moyà, RGE núm. 450/10 del Sr. Marc Pons i Pons, RGE núm. 957/10 de la Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, RGE núm. 3151/10 de la Sra. Virtudes Marí i Ferrer, i RGE núm. 4546/10 i documentació complementària RGE núm. 4845/10 de la Sra. Maria Montserrat i Bennàssar, que integren fins a dia d'avui el Parlament de les Illes Balears.

A l'efecte de complir el que disposa l'apartat segon de l'article setè del Reglament de la cambra, referent a l'examen d'incompatibilitats, l'examen s'ha fet en conformitat amb allò que estableixen l'article 5 de la Llei 8/86, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i les modificacions posteriors i els apartats 2 i 3 de l'article 155 de la Llei Orgànica 5/85, de 19 de juny, de règim electoral general i les modificacions posteriors.

Atesa la normativa abans esmentada, aquesta comissió resol d'informar a la cambra que cap dels esmentats diputats no estan subjectes a cap tipus d'incompatibilitat per a l'exercici del seu càrrec."

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Secretari. Puc entendre que la cambra dóna la conformitat o l'assentiment a aquest informe? Sí.

Per tant i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS